

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/51/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/138/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 în ceea ce privește competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 50, 53, 62 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Criza financiară din anii 2007 și 2008 a evidențiat lacune ample la nivelul supravegherii financiare, atât în cazuri speciale, cât și în ceea ce privește sistemul financiar în ansamblul său. Sistemele de supraveghere cu bază națională s-au dovedit a fi depășite în raport cu globalizarea financiară și cu gradul de integrare și de interconectare a piețelor financiare europene, în care activitatea unui număr mare de instituții financiare este transfrontalieră. Criza a adus în prim-plan deficiențe în domeniul cooperării, al coordonării, al aplicării coerente a dreptului Uniunii și al încrederii între autoritățile naționale competente.
- (2) În mai multe rezoluții adoptate înaintea și în timpul crizei financiare, Parlamentul European a solicitat adoptarea de măsuri care să asigure un grad mai ridicat de integrare a supravegherii europene pentru a garanta condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii la nivelul Uniunii, precum și ca această supraveghere să reflecte integrarea sporită a piețelor financiare din cadrul Uniunii, în particular în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: plan de acțiune, Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 referitoare la normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană, Rezoluția sa din 11 iulie 2007 referitoare la politica serviciilor financiare (2005-2010) — Cartea Albă, Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”), Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere, precum și în pozițiile sale din 22 aprilie 2009 cu privire la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) și din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit.

⁽¹⁾ JO C 159, 28.5.2011, p. 10.

⁽²⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 82.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

- (3) În noiembrie 2008, Comisia a însărcinat un grup la nivel înalt condus de Jacques de Larosière să facă recomandări privind modul de consolidare a mecanismelor europene de supraveghere pentru a-i proteja mai bine pe cetățenii Uniunii și pentru a le reda încrederea în sistemul financiar. În raportul său final prezentat la 25 februarie 2009 (denumit în continuare „raportul de Larosière”), grupul la nivel înalt a recomandat consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Acesta a sugerat reforme profunde ale structurii de supraveghere a sectorului financiar în Uniune. Raportul de Larosière a recomandat, de asemenea, crearea unui Sistem european de supraveghere financiară, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere — una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale — și crearea unui Comitet european pentru risc sistemic.
- (4) Stabilitatea financiară este o condiție indispensabilă pentru ca economia reală să asigure crearea de locuri de muncă, acordarea de credite și creșterea economică. Criza financiară a pus în evidență deficiențe grave în domeniul supravegherii financiare, care nu a reușit să anticipeze evoluțiile macroprudențiale negative sau să prevină acumularea de riscuri excesive în sistemul financiar.
- (5) În concluziile ședinței sale din 18 și 19 iunie 2009, Consiliul European a recomandat instituirea unui sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei noi autorități europene de supraveghere. Consiliul European a recomandat, de asemenea, ca sistemul să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere, constituind un cadru de reglementare unic la nivel european aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața internă. Acesta a subliniat faptul că autoritățile europene de supraveghere (AES) ar trebui, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating de credit și a invitat Comisia să elaboreze propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari (SESF) ar putea juca un rol important în situații de criză.
- (6) În 2010, Parlamentul European și Consiliul au adoptat trei regulamente de înființare a AES: Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (AEAPO) și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (AEVMP), ca parte din SESF.
- (7) Pentru ca SESF să funcționeze eficient, sunt necesare modificări ale actelor legislative ale Uniunii în domeniile de activitate ale celor trei AES. Aceste modificări se referă la definirea sferei anumitor competențe ale AES, la integrarea anumitor competențe în procesele existente prevăzute în actele legislative relevante ale Uniunii și la garantarea unei funcționări armonioase și eficiente a AES în contextul SESF.
- (8) Crearea celor trei AES ar trebui, așadar, să fie însoțită de elaborarea unui cadru de reglementare unic care să asigure armonizarea coerentă și aplicarea uniformă și să contribuie astfel la funcționarea și mai eficace a pieței interne și la punerea în aplicare mai eficace a supravegherii la nivel micro. Regulamentele de înființare a SESF prevăd că AES pot elabora proiecte de standarde tehnice în domeniile specifice prevăzute în legislația relevantă, care să fie înaintate Comisiei spre adoptare în conformitate cu articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare. Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a identificat un prim set de domenii, iar prezenta directivă ar trebui să identifice o nouă serie de domenii, mai precis pentru Directivele 2003/71/CE și 2009/138/CE ale Parlamentului European și Consiliului ⁽⁵⁾, pentru Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ și pentru Regulamentele (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁴⁾ Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

- (9) Actele legislative relevante ar trebui să stabilească domeniile în care AES sunt abilitate să elaboreze proiecte de standarde tehnice și modul de adoptare a acestor standarde. Actele legislative relevante ar trebui să prevadă elementele, condițiile și specificațiile în conformitate cu articolul 290 din TFUE în cazul actelor delegate.
- (10) Identificarea domeniilor adecvate în care ar trebui elaborate standarde tehnice ar trebui să conducă la un echilibru corespunzător între crearea unui set unic de norme armonizate și evitarea complicării inutile a reglementării și a punerii în aplicare. Domeniile selectate ar trebui să fie doar cele în care normele tehnice coerente vor contribui semnificativ și eficient la îndeplinirea obiectivelor actelor legislative relevante, asigurând luarea deciziilor de politică de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie în conformitate cu procedurile lor uzuale.
- (11) Aspectele care fac obiectul standardelor tehnice ar trebui să fie de natură pur tehnică, în cazul în care elaborarea acestora necesită competențele unor experți în domeniul supravegherii. Standardele tehnice de reglementare adoptate ca acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE ar trebui să dezvolte în continuare, să specifice și să determine condițiile de armonizare consecventă a normelor incluse în actele legislative adoptate de Parlamentul European și de Consiliu, completând sau modificând anumite elemente neesențiale ale acestora. Pe de altă parte, standardele tehnice de punere în aplicare adoptate ca acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE ar trebui să stabilească condițiile pentru punerea în aplicare uniformă a actelor legislative. Standardele tehnice nu ar trebui să implice opțiuni în privința politicilor.
- (12) În cazul standardelor tehnice de reglementare, este oportun să se aplice procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, după caz. Ar trebui să se adopte standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, după caz.
- (13) Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare ar trebui să contribuie la crearea unui cadru de reglementare unic pentru dreptul în materia serviciilor financiare, așa cum se subliniază și în concluziile Consiliului European din iunie 2009. În măsura în care anumite cerințe din actele legislative ale Uniunii nu sunt complet armonizate și în conformitate cu principiul preventiv privind supravegherea, standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare care dezvoltă, precizează și determină condițiile de aplicare a acestor cerințe nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite informații suplimentare sau să impună cerințe mai stricte. Standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare ar trebui, așadar, să permită statelor membre să solicite informații suplimentare sau să impună cerințe mai stricte în anumite domenii, atunci când actele legislative respective o permit.
- (14) În conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, înainte de transmiterea către Comisie a standardelor tehnice de reglementare sau de punere în aplicare, AES ar trebui să desfășoare, dacă este cazul, consultări publice deschise cu privire la acestea și să analizeze potențialele costuri și beneficii asociate.
- (15) Ar trebui ca standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare să poată prevedea măsuri tranzitorii care să facă obiectul unor termene-limită adecvate în cazul în care costurile punerii în aplicare imediate ar fi excesive comparativ cu beneficiile implicate.
- (16) La momentul adoptării prezentei directive, activitatea legată de pregătirea și consultarea cu privire la primul set de măsuri de punere în aplicare a normelor-cadru în conformitate cu Directiva 2009/138/CE este în plină desfășurare. În interesul finalizării rapide a măsurilor în cauză este oportun să se permită Comisiei, pentru o perioadă de tranziție, să adopte unele dintre standardele tehnice de reglementare prevăzute în prezenta directivă, în conformitate cu procedura de adoptare a actelor delegate. Modificările acestor acte delegate sau, după expirarea perioadei de tranziție, orice standarde tehnice de reglementare de punere în aplicare a Directivei 2009/138/CE ar trebui adoptate în conformitate cu articolele 10 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

- (17) În plus, este oportun ca AEAPO să propună actualizări ale actelor delegate sub forma unor standarde tehnice de reglementare după expirarea perioadei de tranziție de doi ani. Respectivul actualizări ar trebui să se limiteze la aspectele tehnice ale actelor delegate relevante și nu ar trebui să implice decizii strategice sau opțiuni de politică.
- (18) Atunci când AEAPO pregătește și elaborează standardele tehnice de reglementare pentru a adapta actele delegate la evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, Comisia ar trebui să se asigure transmisia simultană, adecvată și în timp util a informațiilor cu privire la domeniul de aplicare al acestor proiecte de standarde tehnice de reglementare către Parlamentul European și Consiliu.
- (19) Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 prevăd un mecanism de soluționare a dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere. În cazul în care o autoritate de supraveghere nu este de acord cu procedura sau conținutul unei acțiuni sau cu lipsa de acțiune a unei alte autorități de supraveghere în domeniile specificate în acte legislative ale Uniunii în conformitate cu regulamentele menționate, iar actul legislativ relevant impune cooperarea, coordonarea sau luarea unor decizii în comun de către autoritățile naționale de supraveghere din mai multe state membre, AES vizate ar trebui, la solicitarea uneia dintre autoritățile de supraveghere implicate, să poată sprijini autoritățile respective în efortul lor de a ajunge la un acord în termenul-limită stabilit de AES, care ar trebui să țină seama de orice alte termene-limită relevante prevăzute de legislația în vigoare, precum și de urgența și complexitatea dezacordului respectiv. În eventualitatea persistenței dezacordului respectiv, AES ar trebui să fie în măsură să soluționeze problema.
- (20) Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 impun să se specifice în legislația sectorială cazurile în care se poate aplica mecanismul de soluționare a dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere. Prezenta directivă ar trebui să identifice o primă serie de astfel de cazuri în sectorul asigurărilor și reasigurărilor, fără a împiedica adăugarea de noi cazuri în viitor. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice AES să acționeze în baza altor competențe sau să îndeplinească sarcini specificate în Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, printre acestea numărându-se sarcina medierii facultative și sarcina de a contribui la aplicarea consecventă, eficientă și efectivă a dreptului Uniunii. Pe lângă aceasta, în acele domenii în care dreptul în cauză prevede deja o formă facultativă de mediere sau când există termene-limită pentru luarea în comun a deciziilor de către una sau mai multe autorități naționale de supraveghere, sunt necesare modificări pentru a garanta claritatea procesului de luare în comun a deciziilor și a reduce la minimum perturbarea acestuia, dar și pentru a asigura capacitatea AES de a soluționa dezacordurile, dacă este necesar. Procedura obligatorie de soluționare a dezacordurilor este menită să gestioneze situații în care autoritățile naționale de supraveghere nu pot să rezolve singure chestiuni procedurale sau de fond legate de respectarea dreptului Uniunii.
- (21) Prezenta directivă ar trebui, așadar, să identifice situațiile în care poate să apară necesitatea soluționării unor chestiuni procedurale sau de fond legate de respectarea legislației Uniunii, chestiuni care nu pot fi soluționate de autoritățile naționale de supraveghere pe cont propriu. În asemenea situații, una dintre autoritățile naționale de supraveghere implicate ar trebui să poată ridica problema pe lângă AES vizată. AES respectivă ar trebui să acționeze în conformitate cu regulamentul său de înființare și cu prezenta directivă. Ea ar trebui să aibă capacitatea de a cere autorităților naționale de supraveghere implicate să ia măsuri specifice sau să nu ia măsuri pentru a soluționa problema și să garanteze respectarea legislației Uniunii, măsurile întreprinse de AES având efecte obligatorii asupra autorităților naționale de supraveghere vizate. În cazurile în care actul legislativ relevant al Uniunii lasă la latitudinea statelor membre posibilitatea de a acționa, deciziile luate de o AES nu ar trebui să înlocuiască exercitarea acestor prerogative de către autoritățile naționale de supraveghere, în cazul în care exercitarea respectivă este în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (22) Directiva 2009/138/CE prevede adoptarea în comun a deciziilor în ceea ce privește aprobarea cererilor de utilizare a unui model intern la nivel de grup și de filială, aprobarea cererilor de introducere a unei filiale sub incidența articolelor 238 și 239 din directiva respectivă și identificarea unui supraveghetor de grup după alte criterii decât cele prevăzute la articolul 247 din directiva menționată. În toate aceste domenii, este necesară o modificare prin care să se precizeze clar că, în cazul unui dezacord, AEAPO poate soluționa dezacordul recurgând la procedura stabilită în Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Prin această abordare devine clar faptul că, deși AEAPO nu ar trebui să înlocuiască exercitarea competențelor discreționare de către autoritățile de supraveghere, ar trebui să fie posibil ca dezacordurile să fie soluționate, iar cooperarea să fie consolidată înainte de luarea de către autoritatea națională de supraveghere sau de emiterea unei decizii definitive la adresa unei instituții. AEAPO ar trebui să soluționeze dezacordurile asigurând medierea între opiniile contrare ale autorităților naționale de supraveghere.

- (23) Noul sistem de supraveghere instituit de SESF va solicita autorităților naționale de supraveghere să coopereze îndeaproape cu AES. Modificările aduse actelor legislative relevante ar trebui să garanteze că nu există obstacole juridice în calea îndeplinirii obligațiilor de schimb de informații incluse în Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, precum și că furnizarea de date nu dă naștere unei sarcini administrative inutile.
- (24) Întreprinderile de asigurare și reasigurare ar trebui să fie obligate să furnizeze doar autorităților lor naționale de supraveghere astfel de informații care sunt relevante în scopul supravegherii, luând în considerare obiectivele supravegherii astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2009/138/CE. Informațiile privind lista completă de active, enumerate element cu element, și alte informații care trebuie furnizate mai frecvent decât anual ar trebui să fie obligatorii numai atunci când cunoștințele suplimentare dobândite de către autoritățile de supraveghere în scopul monitorizării situației financiare a întreprinderilor sau analiza eventualelor efecte asupra deciziilor lor privind stabilitatea financiară sunt mai importante decât povara asociată cu calcularea și transmiterea acestor informații. După evaluarea naturii, amplitudinii și complexității riscurilor inerente activității întreprinderii, autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să poată permite limitări privind frecvența și amploarea informațiilor care trebuie raportate sau poate scuti de obligația de raportare a activelor element cu element exclusiv atunci când întreprinderea nu depășește anumite praguri. Ar trebui să se garanteze faptul că cele mai mici întreprinderi sunt eligibile pentru limitări și scutiri și că totalul acestor întreprinderi nu depășește 20 % din piața asigurărilor de viață și a altor asigurări și piața reasigurărilor dintr-un stat membru.
- (25) Pentru a garanta că informațiile raportate de întreprinderile de asigurare și reasigurare participante și societățile holding de asigurare la nivel de grup sunt corecte și complete, autoritățile naționale de supraveghere nu ar trebui să permită limitări cu privire la informațiile care trebuie raportate sau la scutirile de la obligația de raportare a activelor element cu element de către întreprinderile care aparțin unui grup, cu excepția cazului în care autoritatea națională de supraveghere este convinsă că raportarea ar fi neoportună, dată fiind natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului.
- (26) În domeniile în care Comisia este în prezent abilitată prin Directiva 2009/138/CE să adopte măsuri de punere în aplicare, în cazul în care măsurile respective sunt acte fără caracter legislativ cu aplicare generală, destinate să completeze sau să modifice anumite elemente neesențiale ale directivei respective în sensul articolului 290 din TFUE, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul respectiv sau standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.
- (27) Pentru a garanta că se aplică același tratament tuturor întreprinderilor de asigurare și reasigurare la calcularea cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu Directiva 2009/138/CE pe baza formulei standard sau pentru a ține seama de evoluția pieței, Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte delegate în legătură cu calcularea cerinței de capital de solvabilitate (CCS) pe baza formulei standard.
- (28) Atunci când riscurile nu sunt suficient acoperite de un submodul, AEAPO ar trebui împuternicită să dezvolte proiecte de standarde tehnice de reglementare în legătură cu limitele cantitative și criteriile de eligibilitate a activelor pentru CCS pe baza formulei standard.
- (29) Pentru a permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să calculeze consecvent rezervele tehnice în conformitate cu Directiva 2009/138/CE, este nevoie ca un organism central să deducă, să publice și să actualizeze regulat anumite informații tehnice referitoare la structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc, ținând seama de observațiile de pe piața financiară. Modul în care se obține structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc ar trebui să fie transparent. Aceste activități, dat fiind caracterul lor tehnic și legat de asigurări, ar trebui să fie efectuate de AEAPO.
- (30) Structura temporală a ratei dobânzilor fără risc ar trebui să evite volatilitatea artificială a rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile și să ofere stimulente pentru o bună gestionare a riscurilor. Alegerea punctelor de plecare pentru extrapolarea ratelor dobânzilor fără risc ar trebui să permită întreprinderilor să asigure concordanța dintre obligațiunile și fluxurile de trezorerie care sunt reduse cu rate neextrapolate în calcularea celei mai bune estimări. În condiții de piață similare cu cele de la data intrării în vigoare a prezentei directive, punctul de plecare pentru extrapolarea ratelor dobânzilor fără risc, în special pentru euro, ar trebui să fie la o scadență de 20 de ani. În condiții de piață similare cu cele de la data intrării în vigoare a prezentei directive, partea extrapolată a

structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc, în special pentru euro, ar trebui să conveargă către cursul la termen final astfel încât, pentru scadențele de 40 de ani de la punctul de plecare al extrapolării, cursurile la termen extrapolate să nu difere cu mai mult de trei puncte de bază de cursul la termen final. Pentru alte monede decât euro, caracteristicile piețelor obligațiunilor și ale operațiunilor de swap locale ar trebui luate în considerare pentru stabilirea punctului de plecare pentru extrapolarea ratelor dobânzilor fără risc și perioada de convergență adecvată către cursul la termen final.

- (31) Atunci când întreprinderile de asigurare și reasigurare dețin obligațiuni sau alte active cu caracteristici similare în ceea ce privește fluxurile de trezorerie la scadență, acestea nu sunt expuse riscului de modificare a spreadurilor pentru activele respective. Pentru a evita efectele modificărilor de spreaduri ale activelor asupra valorii fondurilor proprii a respectivelor întreprinderi, acestea ar trebui să poată ajusta structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări în concordanță cu evoluția spreadurilor la active. Aplicarea unei astfel de ajustări de echilibrare ar trebui să facă obiectul unei aprobări din partea autorităților de supraveghere, iar cerințele stricte privind activele și pasivele ar trebui să garanteze că întreprinderile de asigurare și reasigurare își pot menține activele la scadență. În special fluxurile de trezorerie ale activelor și pasivelor ar trebui să corespundă, iar activele ar trebui înlocuite în scopul menținerii acestei corespondențe numai atunci când fluxurile de trezorerie prevăzute au suferit modificări substanțiale, precum în cazul devalorizării sau nerambursării unei obligațiuni. Întreprinderile de asigurare și reasigurare ar trebui să facă public impactul unei ajustări de echilibrare asupra poziției lor financiare pentru a asigura o transparență corespunzătoare.
- (32) Pentru a preveni un comportament prociclic al investitorilor, întreprinderile de asigurare și reasigurare ar trebui să poată ajusta structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru calcularea celei mai bune estimări a rezervelor tehnice pentru a diminua efectul unor spreaduri exagerate ale obligațiunilor. O astfel de primă de volatilitate ar trebui să se bazeze pe portofolii de referință pentru monedele relevante ale acelor întreprinderi și, dacă este necesar, pentru a asigura reprezentativitate, asupra portofoliilor de referință pentru piețele naționale ale asigurărilor. Întreprinderile de asigurare și reasigurare ar trebui să facă public impactul primei de volatilitate asupra poziției lor financiare pentru a asigura o transparență corespunzătoare.
- (33) Având în vedere importanța reducerilor pentru calcularea rezervelor tehnice, Directiva 2009/138/CE ar trebui să asigure condiții uniforme pentru alegerea ratelor de reducere de către întreprinderile de asigurare și reasigurare. În vederea asigurării unor astfel de condiții uniforme, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili structurile temporale relevante ale ratelor dobânzilor fără risc pentru a calcula cea mai bună estimare, spreadurile esențiale pentru calcularea primei de echilibrare și prima de volatilitate. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹). Respectivele acte de punere în aplicare ar trebui să utilizeze informațiile tehnice provenite și publicate de către AEAP. Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare.
- (34) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător privind structurile temporale relevante ale ratelor dobânzilor fără risc, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (35) Pentru a diminua potențiale efecte prociclice nedorite, termenul pentru restaurarea respectării CCS ar trebui extins în mod excepțional în situații nefavorabile, inclusiv în cazul unor prăbușiri puternice pe piețele financiare, al persistenței unor rate mici ale dobânzii și al dezastrelor de mare impact care afectează întreprinderile de asigurare și reasigurare care dețin o cotă semnificativă pe piață sau au legătură cu liniile de activitate afectate. AEAP ar trebui să fie responsabilă cu declararea existenței unor situații nefaste excepționale, iar Comisia ar trebui să fie abilitată să adopte măsuri prin intermediul unor acte delegate și al unor acte de punere în aplicare care să specifice criteriile și procedurile relevante.
- (36) În contextul primei de echilibrare la structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc prevăzută în conformitate cu prezenta directivă, cerința ca portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare căruiua i se aplică prima de echilibrare și portofoliul de active alocat să fie identificate, organizate și gestionate separat de alte activități ale întreprinderilor și ca respectivele active să nu poată fi folosite pentru a acoperi pierderile provenite din alte activități ale întreprinderilor ar trebui înțeleasă în sens economic. Aceasta nu ar trebui să implice o obligație pentru statele membre de a defini conceptul juridic de fonduri restricționate în legislațiile naționale. Întreprinderile care utilizează o primă de echilibrare ar trebui să identifice, să organizeze și să gestioneze portofoliul de active și

(¹) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

obligațiuni separat de altă părți ale activității și, prin urmare, nu ar trebui să li se permită să compenseze riscurile care apar în alte părți ale activității utilizând portofoliul de active alocat. Deși acest lucru permite o gestionare eficientă a portofoliului, transferabilitatea redusă și diversificarea între portofoliul alocat și restul nevoilor întreprinderii trebuie să se reflecte în ajustarea fondurilor proprii și a cerinței de capital de solvabilitate, în scopul primei de echilibrare.

- (37) Spreadul portofoliului de referință menționat în prezenta directivă ar trebui determinat în mod transparent, utilizând indici relevanți atunci când este posibil.
- (38) Pentru a garanta aplicarea transparentă a primei de volatilitate, a primei de echilibrare și a măsurilor tranzitorii privind ratele dobânzilor fără risc și rezervele tehnice prevăzute în conformitate cu prezenta directivă, întreprinderile de asigurare și reasigurare ar trebui să facă public impactul neaplicării acestor măsuri asupra poziției lor financiare, inclusiv în ceea ce privește valoarea rezervelor tehnice, CCS, cerința de capital minim (CCM) în conformitate cu Directiva 2009/138/CE, valoarea fondurilor proprii de bază și valoarea fondurilor proprii eligibile pentru acoperirea CCM și CCS.
- (39) Statele membre ar trebui să poată, în legislația lor națională, să acorde autorităților lor naționale de supraveghere capacitatea de a permite și, în circumstanțe excepționale, de a respinge utilizarea primei de volatilitate.
- (40) Pentru a asigura furnizarea armonizată a anumitor inputuri tehnice la CCS utilizând formula standard, de exemplu, pentru a permite abordări armonizate de utilizare a ratingului, ar trebui ca AEAPO să aibă anumite sarcini specifice. Recunoașterea agențiilor de rating de credit ar trebui aliniată la și ar trebui să fie consecventă cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. Ar trebui evitate suprapunerile cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și, în acest scop, rolul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere stabilit în Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 se justifică. AEAPO ar trebui să valorifice cât mai bine competența și experiența de care dispune AEVMP. Modul detaliat de exercitare a acestor sarcini ar trebui specificat în măsurile care se adoptă prin actul delegat sau prin actele de punere în aplicare.
- (41) Listele administrațiilor regionale și ale autorităților locale publicate de AEAPO nu ar trebui să fie mai detaliate decât este necesar pentru a garanta că unor astfel de guverne sau autorități li se acordă același tratament numai când riscurile de expunere sunt același ca și în cazul guvernelor centrale.
- (42) Pentru a asigura o abordare armonizată, în cadrul Directivei 2009/138/CE, pentru a stabili când anume este permisă prelungirea perioadei de redresare în cazurile de încălcare a CCS, este necesar să se precizeze condițiile care constituie o „situație nefastă excepțională”. AEAPO ar trebui să fie responsabilă cu declararea existenței unor astfel de situații nefavorabile excepționale, iar Comisia ar trebui să fie abilitată să adopte măsuri prin intermediul unor acte delegate și al unor acte de punere în aplicare care să specifice criteriile și procedurile relevante în eventualitatea unor astfel de situații nefavorabile excepționale.
- (43) Pentru a asigura consecvența transsectorială și pentru a elimina divergențele dintre interesele întreprinderilor care transformă împrumuturile în titluri de valoare tranzacționabile și alte instrumente financiare (emitenți sau sponsori) și interesele întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care investesc în respectivele titluri de valoare sau instrumente, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri prin intermediul unui act delegat, în contextul investițiilor în credite „reambalate”, conform Directivei 2009/138/CE, prin care să se precizeze nu doar cerințele, ci și consecințele nerespectării acestor cerințe.
- (44) Pentru a asigura o mai mare convergență a procedurilor de aprobare de către autoritățile de supraveghere, prevăzute în Directiva 2009/138/CE, în ceea ce privește parametrii specifici întreprinderii, politicile de schimbare a modelelor, societățile vehicule investiționale, precum și stabilirea și eliminarea majorărilor de capital, Comisia ar trebui să fie împuternicită să ia măsuri prin intermediul unui act delegat pentru specificarea procedurii relevante în aceste domenii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (45) Elaborarea de către Asociația internațională a autorităților de supraveghere a asigurărilor a unui standard de solvabilitate global, bazat pe riscuri, este în plină desfășurare și continuă să încurajeze consolidarea coordonării în materie de supraveghere și cooperare la nivel internațional. Dispozițiile din Directiva 2009/138/CE cu privire la actele delegate ale Comisiei care stabilesc echivalența regimurilor prudențiale și de solvabilitate în țările terțe sunt consecvente cu obiectivele de încurajare a convergenței internaționale către introducerea unor regimuri prudențiale și de solvabilitate bazate pe riscuri. Deoarece unele țări terțe ar putea avea nevoie de o perioadă mai lungă pentru a se adapta și a implementa regimuri prudențiale și de solvabilitate care să satisfacă toate criteriile pentru a fi recunoscute ca echivalente, este necesar să se specifice condițiile referitoare la modul în care trebuie tratate astfel de regimuri din țările terțe pentru ca acestea din urmă să poată fi recunoscute ca echivalente temporar. Actele delegate ale Comisiei care stabilesc echivalența temporară ar trebui, după caz, să ia în considerare evoluțiile internaționale. În cazul în care Comisia stabilește că regimul prudențial de supraveghere a grupurilor dintr-o țară terță este temporar echivalent, ar trebui să se permită raportarea suplimentară în scopuri de supraveghere pentru a garanta protecția deținătorilor de polițe și a beneficiarilor din Uniune.
- (46) Având în vedere caracterul special al pieței asigurărilor, cu scopul de a asigura condiții echitabile de concurență pentru întreprinderile de asigurare și reasigurare din țările terțe, indiferent dacă întreprinderea-mamă este stabilită în Uniune sau nu, Comisia ar trebui să poată stabili că o țară terță este temporar echivalentă în scopul calculării cerințelor de solvabilitate a grupului și fondurilor proprii eligibile pentru a satisface aceste cerințe.
- (47) Pentru a garanta că părțile interesate sunt informate în mod corespunzător cu privire la structura grupurilor de asigurare și reasigurare, este necesar ca informațiile cu privire la structura lor juridică și la structura organizațională și administrativă să fie făcute publice. Aceste informații ar trebui să includă cel puțin informații referitoare la denumirea juridică, tipul activității și țara în care se află filialele, întreprinderile afiliate la nivel material și sucursalele semnificative.
- (48) Deciziile Comisiei cu privire la faptul că regimul prudențial sau de solvabilitate al unei țări terțe este sau nu echivalent în totalitate sau temporar ar trebui să ia în considerare, după caz, existența, durata și caracterul măsurilor tranzitorii în regimurile acelei țări.
- (49) Pentru a permite societății cooperative europene (SCE), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului (¹), să ofere servicii de asigurare și reasigurare, este necesar să se completeze lista formelor juridice permisiibile de întreprinderi de asigurare și reasigurare, prevăzută în Directiva 2009/138/CE, astfel încât să fie inclusă și societatea cooperativă europeană.
- (50) Ar trebui adaptate valorile în euro ale pragului cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare și reasigurare. Această adaptare rezultă din ajustarea periodică a actualelor praguri privind cerințele de capital ale acestor întreprinderi pentru a ține seama de inflație.
- (51) Calcularea CCS pentru asigurările de sănătate ar trebui să reflecte sistemele naționale de egalizare și, de asemenea, ar trebui să țină cont de modificările legislației naționale în materie de sănătate, întrucât acestea reprezintă o parte fundamentală a sistemului de asigurări de pe respectivele piețe naționale din domeniul sănătății.
- (52) Anumite competențe de executare stabilite în conformitate cu articolul 202 din Tratatul de instituire a Comunității Europene ar trebui înlocuite cu dispoziții adecvate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE.
- (53) Alinierea procedurilor de comitologie la TFUE și, în cazul de față, la articolul 290, ar trebui să se facă în funcție de situație. Pentru a ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare și pentru a specifica cerințele prevăzute de directivele modificate prin prezenta directivă, Comisia ar trebui să fie abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Mai exact, actele delegate ar trebui adoptate cu privire la detalii privind cerințele în materie de guvernare, evaluarea, guvernarea, informațiile comunicate în scopuri de supraveghere și cele destinate publicului, determinarea și clasificarea fondurilor proprii, formula standard pentru calculul CCS (inclusiv orice schimbare importantă în domeniul majorărilor de capital) și alegerea metodelor și ipotezelor pentru calculul rezervelor tehnice.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE) (JO L 207, 18.8.2003, p. 1).

- (54) În Declarația nr. 39 cu privire la articolul 290 din TFUE, anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, Conferința a luat act de intenția Comisiei de a consulta în continuare experții desemnați de statele membre pentru elaborarea proiectelor de acte delegate în domeniul serviciilor financiare, în conformitate cu practicile consacrate.
- (55) Parlamentul European și Consiliul ar trebui să aibă la dispoziție trei luni de la data notificării pentru a formula obiecții la un act delegat. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă ar trebui să poată fi prelungită cu trei luni pentru domeniile referitor la care există preocupări majore. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca Parlamentul European și Consiliul să informeze celelalte instituții cu privire la intenția lor de a nu prezenta obiecții. Aprobarea rapidă a actelor delegate este adecvată în special atunci când se impune respectarea termenelor limită, de exemplu atunci când actul de bază prevede un anumit calendar de care Comisia trebuie să țină cont în adoptarea actelor delegate.
- (56) Ținând cont de criza financiară și de mecanismele prociclice care au contribuit la declanșarea acesteia și la agravarea efectelor sale, Consiliul pentru Stabilitate Financiară, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și G20 au emis recomandări pentru atenuarea efectelor prociclice ale reglementărilor financiare. Aceste recomandări au o relevanță directă pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare, în calitatea lor de componente importante ale sistemului financiar.
- (57) Pentru a realiza o aplicare coerentă a prezentei directive și a asigura supravegherea macroprudențială în Uniune, este oportun ca Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), instituit de Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, să elaboreze principii adaptate economiei Uniunii.
- (58) Criza financiară a evidențiat faptul că instituțiile financiare au subestimat pe scară largă nivelul riscului de credit al contrapartidei asociat instrumentelor financiare derivate extrabursiere (OTC). Acest fapt a determinat G20 să solicite, în septembrie 2009, compensarea unui număr mai mare de OTC prin intermediul unei contrapartide centrale. În plus, G20 a solicitat aplicarea unor cerințe de capital mai ridicate în cazul OTC care nu au putut fi compensate la nivel central pentru a reflecta în mod adecvat riscurile mai mari asociate acestora.
- (59) Calcularea formulei standard pentru CCS ar trebui să trateze expunerile la contrapartidele centrale calificate în mod consecvent cu tratamentul aplicat unor astfel de expuneri în cerințele de capital pentru instituțiile de credit și instituțiile financiare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în special cu privire la diferențele de tratament dintre contrapartidele centrale calificate și alte contrapartide.
- (60) Pentru a garanta că obiectivul Uniunii de creștere sustenabilă pe termen lung și obiectivele Directivei 2009/138/CE de a-i proteja în principal pe deținătorii de polițe și de a garanta totodată stabilitate financiară va fi îndeplinit în continuare, Comisia ar trebui să reevalueze adecvarea metodelor, a ipotezelor și a parametrilor standard utilizați pentru calculul formulei standard pentru CCS în termen de cinci ani de la aplicarea Directivei 2009/138/CE. Această reevaluare ar trebui să se bazeze în special pe experiența generală a întreprinderilor de asigurare și reasigurare de utilizare a formulei standard pentru CCS în cursul perioadei de tranziție. Reevaluarea ar trebui totodată să țină seama de performanța tuturor claselor de active și a tuturor instrumentelor financiare, de comportamentul investitorilor în legătură cu activele și instrumentele financiare în cauză, precum și de evoluțiile în materie de stabilire a standardelor internaționale pentru serviciile financiare. Poate fi necesar ca revizuirea parametrilor standard pentru anumite clase de active, precum titlurile de valoare cu venit fix și infrastructura pe termen lung, să constituie o prioritate.
- (61) Pentru a permite tranziția armonioasă la un nou regim în temeiul Directivei 2009/138/CE, este necesar să se prevadă perioade tranzitorii specifice și perioade de introducere treptată. Măsurile tranzitorii trebuie să vizeze evitarea perturbărilor pieței și limitarea interferențelor la nivelul produselor existente, garantându-se în același timp disponibilitatea produselor de asigurări. Măsurile tranzitorii ar trebui să încurajeze întreprinderile să respecte cât mai curând posibil cerințele specifice ale noului regim.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

- (62) Este necesar să se prevadă un regim tranzitoriu pentru activitățile de furnizare de pensii ocupaționale desfășurate de întreprinderile de asigurare în temeiul articolului 4 din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ atunci când Comisia realizează revizuirea prezentei directive. Regimul tranzitoriu ar trebui să înceapă de îndată ce amendamentele la Directiva 2003/41/CE au intrat în vigoare.
- (63) În pofida aplicării anticipate a Directivei 2009/138/CE, în special în scopul evaluărilor legate de aprobarea modelelor interne, fondurile proprii auxiliare, clasificarea fondurilor proprii, parametrii specifici întreprinderii, vehiculele investiționale, submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor” în funcție de durată și dispoziția tranzitorie privind calculul celei mai bune estimări cu privire la obligațiile de asigurare și reasigurare corespunzătoare primelor plătite în cazul contractelor existente, Directivele 64/225/CEE ⁽²⁾, 73/239/CEE ⁽³⁾, 73/240/CEE ⁽⁴⁾, 76/580/CEE ⁽⁵⁾, 78/473/CEE ⁽⁶⁾, 84/641/CEE ⁽⁷⁾, 87/344/CEE ⁽⁸⁾, 88/357/CEE ⁽⁹⁾ și 92/49/CEE ⁽¹⁰⁾ ale Consiliului, precum și Directivele 98/78/CE ⁽¹¹⁾, 2001/17/CE ⁽¹²⁾, 2002/83/CE ⁽¹³⁾ și 2005/68/CE ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului (denumite, în mod colectiv, „Solvabilitate I”), astfel cum sunt modificate de actele enumerate în partea A din anexa VI la Directiva 2009/138/CE, ar trebui să se aplice în continuare până la sfârșitul anului 2015.
- (64) În conformitate cu declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să anexeze, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor lor de transpunere, unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă și Directiva 2009/138/CE, organul legislativ consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (65) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deținătorilor de polițe și a beneficiarilor și, implicit, a întreprinderilor și a consumatorilor, protejarea integrității, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere, nu se pot realiza în mod satisfăcător de către statele membre și mai degrabă, ținând cont de amploarea acțiunii, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele în cauză.
- (66) Directivele 2003/71/CE și 2009/138/CE și Regulamentele (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 ar trebui, așadar, să fie modificate în consecință,

⁽¹⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

⁽²⁾ Directiva 64/225/CEE a Consiliului din 25 februarie 1964 privind eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocesiunilor (JO 56, 4.4.1964, p. 878).

⁽³⁾ Prima directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

⁽⁴⁾ Directiva 73/240/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire în domeniul activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 20).

⁽⁵⁾ Directiva 76/580/CEE a Consiliului din 29 iunie 1976 de modificare a Directivei 73/239/CEE de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 189, 13.7.1976, p. 13).

⁽⁶⁾ Directiva 78/473/CEE a Consiliului din 30 mai 1978 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative în domeniul coasigurării comunitare (JO L 151, 7.6.1978, p. 25).

⁽⁷⁾ Directiva 84/641/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1984 de modificare, cu privire în special la asistența turistică, a primei Directive (73/239/CEE) privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 339, 27.12.1984, p. 21).

⁽⁸⁾ Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, 4.7.1987, p. 77).

⁽⁹⁾ A doua directivă 88/357/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 73/239/CEE (JO L 172, 4.7.1988, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (A treia directivă „asigurări altele decât de viață”) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽¹¹⁾ Directiva 98/78/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a întreprinderilor de asigurare parte a unui grup de asigurare (JO L 330, 5.12.1998, p. 1).

⁽¹²⁾ Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare (JO L 110, 20.4.2001, p. 28).

⁽¹³⁾ Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2003/71/CE

Directiva 2003/71/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (4), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care condițiile definitive ale ofertei nu sunt incluse în prospectul de bază sau într-un supliment, acestea se pun la dispoziția investitorilor, se depun la autoritatea competentă din statul membru de origine și se comunică de către autoritatea competentă respectivă autorității competente din statul membru sau statele membre gazdă de îndată ce este posibil după ce o ofertă publică este făcută și, dacă se poate, înainte de lansarea ofertei publice sau de admiterea la tranzacționare. Autoritatea competentă a statului membru gazdă comunică AEVMP aceste condiții definitive. Condițiile definitive conțin numai informații referitoare la nota privind valorile mobiliare și nu sunt folosite pentru completarea prospectului de bază. În astfel de cazuri se aplică articolul 8 alineatul (1) litera (a).”

2. La articolul 11, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezentul articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice informațiile care urmează să fie introduse prin trimitere.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 1 iulie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

3. La articolul 13, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește aprobarea prospectelor, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica procedurile de aprobare a prospectului și condițiile în care termenele pot fi adaptate.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 1 iulie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

4. La articolul 14, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezentul articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice dispozițiile referitoare la publicarea prospectului de la alineatele (1)-(4).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 1 iulie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

5. La articolul 15, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezentul articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu scopul de a specifica dispozițiile referitoare la difuzarea comunicărilor cu caracter promoțional care anunță intenția de a face oferte publice de valori mobiliare sau admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată, în special înainte ca prospectul să fie pus la dispoziția publicului sau înainte de deschiderea subscrierii, precum și de a specifica dispozițiile prevăzute la alineatul (4).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 1 iulie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 31a

Personalul și resursele AEVMP

AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentei directive și prezintă un raport în legătură cu acestea Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) după punctul 32 se introduce următorul punct:

„32a. «contraparte centrală calificată» înseamnă o contraparte care fie a fost autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*), fie a fost recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv;

(*) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).”;

(b) se adaugă următorul punct:

„40. «instituție de evaluare externă a creditului» sau «ECAI» înseamnă o agenție de rating de credit înregistrată sau certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (**) sau o bancă centrală care acordă ratinguri de credit scutite de aplicarea prezentului regulament.

(**) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).”

2. La articolul 17, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu privire la lista formelor enumerate în anexa III, cu excepția punctelor 28 și 29 din părțile A, B și C.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Notificarea și publicarea autorizațiilor sau retragerilor de autorizații

Fiecare autorizație sau retragere a unei autorizații se notifică Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) (AEAPO) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (***). Denumirea fiecărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizată se înscrie pe o listă. AEAPO publică lista respectivă pe site-ul său internet și asigură actualizarea sa.

(***) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).”

4. La articolul 29, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Actele delegate și standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate de Comisie respectă principiul proporționalității, garantând astfel aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor de asigurare mici.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate de AEAPO în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare prezentate în conformitate cu articolul 15 din regulamentul respectiv și ghidurile și recomandările emise în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv respectă principiul proporționalității, garantând astfel aplicarea proporțională a prezentei directive, în special în cazul întreprinderilor de asigurare mici.”

5. La articolul 31, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere articolului 35, articolului 51, articolului 254 alineatul (2) și articolului 256, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu privire la alineatul (2) de la prezentul articol, prin care se precizează aspectele cheie cu privire la care se publică date statistice agregate, precum și cuprinsul și data publicării informațiilor.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme legate de aplicarea alineatului (2) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 35, articolului 51, articolului 254 alineatul (2) și articolului 256, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica machetele și structura informațiilor publicate conform prezentului articol.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

6. La articolul 33 se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care o autoritate de supraveghere a informat autoritățile de supraveghere dintr-un stat membru gazdă că intenționează să desfășoare verificări la fața locului în conformitate cu primul paragraf și în cazul în care autoritățile de supraveghere respective i se interzice să își exercite dreptul de a desfășura verificările la fața locului sau în cazul în care autoritățile de supraveghere respective nu își pot exercita în practică dreptul de participare în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere pot înainta chestiunea AEAPO, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.

În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPO poate participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.”

7. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să transmită autorităților de supraveghere informațiile necesare pentru desfășurarea acțiunilor de supraveghere, ținând cont de obiectivele supravegherii precizate în articolele 27 și 28. Astfel de informații conțin cel puțin informațiile necesare pentru următoarele acțiuni, în timpul desfășurării proceselor menționate la articolul 36.”;

- (b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Fără a aduce atingere articolului 129 alineatul (4), în cazul în care perioadele predefinite menționate la alineatul (2) litera (a) punctul (i) sunt mai mici de un an, autoritățile de supraveghere în cauză pot limita raportarea periodică de supraveghere, dacă:

- (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii;

- (b) informațiile sunt raportate cel puțin anual.

Autoritățile de supraveghere nu limitează raportarea periodică de supraveghere cu o periodicitate de mai puțin de un an dacă întreprinderile de asigurare sau de reasigurare fac parte dintr-un grup, în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), exceptând cazul când întreprinderea poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea de supraveghere că raportarea periodică de supraveghere cu o periodicitate de mai puțin de un an este inadecvată, prin prisma naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității grupului.

Limitarea raportării periodice de supraveghere se acordă doar întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări și reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață pe rezerve tehnice brute.

Autoritățile de supraveghere dau prioritate celor mai mici întreprinderi atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea limitări.

(7) Autoritățile de supraveghere respective pot limita raportarea de supraveghere periodică sau pot excepta întreprinderile de asigurări și reasigurări de obligația raportării rubrică cu rubrică, în cazul în care:

- (a) transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii;
- (b) transmiterea informațiilor respective nu este necesară pentru supravegherea eficace a întreprinderii;
- (c) exceptarea nu subminează stabilitatea sistemelor financiare vizate din Uniune; și
- (d) întreprinderea poate furniza informațiile respective *ad hoc*.

Autoritățile de supraveghere nu exceptează de obligația de raportare rubrică cu rubrică întreprinderile de asigurări sau reasigurări care fac parte dintr-un grup, în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), decât dacă întreprinderea poate demonstra într-un mod considerat convingător de autoritatea de supraveghere că raportarea rubrică cu rubrică este inadecvată, prin prisma naturii, a amplitudinii și a complexității riscurilor inerente activității grupului și ținând cont de obiectivul stabilității financiare.

Exceptarea de la obligația raportării rubrică cu rubrică se acordă doar întreprinderilor care nu reprezintă mai mult de 20 % din piața de asigurări sau reasigurări de viață și, respectiv, generale a unui stat membru, în cazul în care cota de piață pentru asigurările generale se bazează pe prime brute subscrise, iar pentru asigurările de viață pe rezerve tehnice brute.

Autoritățile de supraveghere dau prioritate celor mai mici întreprinderi atunci când determină eligibilitatea întreprinderilor pentru asemenea excepții.

(8) În sensul alineatelor (6) și (7) și în cadrul procesului de supraveghere, autoritățile de supraveghere evaluează dacă transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente activităților întreprinderii, ținând cont cel puțin de:

- (a) volumul primelor, rezervelor tehnice și activelor întreprinderii;
- (b) volatilitatea daunelor și a beneficiilor acoperite de întreprindere;
- (c) riscurile de piață generate de investițiile întreprinderii;
- (d) nivelul concentrărilor de risc;
- (e) numărul total de clase de asigurări de viață și generale pentru care se acordă autorizație;
- (f) efectele posibile ale gestionării activelor întreprinderii asupra stabilității financiare;
- (g) sistemele și structurile întreprinderii de furnizare de informații destinate supravegherii și politica scrisă menționată la alineatul (5);
- (h) caracterul corespunzător al sistemului de guvernanță al întreprinderii;
- (i) nivelul fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim;
- (j) faptul că întreprinderea este o întreprindere de asigurări sau reasigurări captivă care acoperă exclusiv riscurile asociate grupului industrial sau comercial căruia îi aparține.

(9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează informațiile menționate la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol și termenii de transmitere a acestor informații, pentru a asigura, în măsura corespunzătoare, convergența raportării de supraveghere.

(10) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru raportarea periodică de supraveghere în ceea ce privește machetele aferente transmiterii de informații către autoritățile de supraveghere menționate la alineatele (1) și (2).

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(11) Pentru a susține aplicarea coerentă și consecventă a alineatelor (6) și (7), AEAPO emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 pentru a aduce precizări suplimentare în legătură cu metodele utilizate pentru a determina cotele de piață menționate la al treilea paragraf al alineatelor (6) și (7)."

8. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) autoritatea de supraveghere concluzionează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare deviază în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate calculată pe baza unui model intern sau a unui model intern parțial în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3, deoarece anumite riscuri cuantificabile nu pot fi evidențiate în mod suficient, iar adaptarea modelului pentru a reflecta mai bine profilul de risc dat a eșuat în cadrul unei perioade de timp pertinente.”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(d) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, prima de volatilitate menționată la articolul 77d sau măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d și autoritatea de supraveghere ajunge la concluzia că profilul de risc al întreprinderii respective se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza ajustărilor și măsurilor tranzitorii respective.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), majorarea de capital se calculează în așa fel încât să se asigure respectarea de către întreprindere a dispozițiilor articolului 101 alineatul (3).

În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (c), majorarea de capital este proporțională cu riscurile semnificative generate de deficiențele care au condus la decizia autorității de supraveghere de a impune majorarea.

În cazurile menționate la alineatul (1) litera (d), majorarea de capital este proporțională cu riscurile materiale care decurg din abaterea menționată la alineatul respectiv.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la circumstanțele în care se pot impune majorări de capital.

(7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la metodologiile de calculare a majorărilor de capital.

(8) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește prezentul articol, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile în ceea ce privește deciziile legate de stabilirea, calcularea și eliminarea majorărilor de capital.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

9. La articolul 38 alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care o autoritate de supraveghere a informat autoritatea competentă a statului membru al furnizorului de servicii că intenționează să efectueze verificări la fața locului în conformitate cu prezentul paragraf sau în cazul în care efectuează verificări la fața locului în conformitate cu primul paragraf și în cazul în care autoritatea de supraveghere respectivă este practic pusă în imposibilitatea să își exercite dreptul de a efectua verificările la fața locului, autoritatea de supraveghere poate înainta chestiunea AEAPO, solicitând asistență din partea acesteia în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv.

În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPO are dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.”

10. Articolul 44 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care întreprinderile de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b sau prima de volatilitate menționată la articolul 77d, ele întocmesc un plan de lichiditate cu proiecții ale fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire legate de activele și pasivele acoperite de respectivele prime.”;

- (b) se adaugă următorul alineat:

„(2a) În ceea ce privește managementul activelor și pasivelor, întreprinderile de asigurări și reasigurări evaluează periodic:

- (a) sensibilitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor lor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza extrapolarii structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc menționate la articolul 77a;

- (b) în cazul în care se aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b:

- (i) sensibilitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de echilibrare, inclusiv a calculului marjei de credit istorice menționate la articolul 77c alineatul (1) litera (b), și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile;

- (ii) sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile la modificările structurii portofoliului de active alocat;

- (iii) impactul reducerii primei de echilibrare la zero;

- (c) în cazul în care se aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d:

- (i) sensibilitatea rezervelor lor tehnice și a fondurilor lor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de volatilitate și efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor lor proprii eligibile;

- (ii) impactul reducerii primei de volatilitate la zero.

Întreprinderile de asigurări și reasigurări transmit anual evaluările menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c) autorității de supraveghere, în cadrul informațiilor transmise în conformitate cu articolul 35. Atunci când reducerea primei de echilibrare sau a primei de volatilitate la zero ar avea drept rezultat nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, întreprinderea transmite, de asemenea, o analiză a măsurilor pe care le-ar putea aplica într-o astfel de situație pentru a restabili nivelul de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a reduce profilul de risc astfel încât să asigure din nou respectarea cerinței de capital de solvabilitate.

În cazul în care se aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, politicile scrise privind managementul riscului menționat la articolul 41 alineatul (3) cuprinde o politică privind criteriile de aplicare a primei de volatilitate.”;

- (c) se adaugă următorul alineat:

„(4a) Pentru a evita bazarea excesivă pe instituții de evaluare externă a creditului, atunci când folosesc o evaluare externă a ratingului de credit la calcularea rezervelor tehnice și a cerinței de capital de solvabilitate, întreprinderile de asigurări și reasigurări evaluează caracterul adecvat al acestor evaluări de credit externe în cadrul managementului riscului prin utilizarea unor evaluări suplimentare de câte ori este practic posibil pentru a evita orice dependență automată de evaluări externe.

Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului alineat, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru verificarea evaluărilor externe ale creditului.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

11. La articolul 45 se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, prima de volatilitate menționată la articolul 77d sau măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d, ele efectuează o evaluare a conformității cu cerințele de capital menționate la alineatul (1) litera (b) luând și, respectiv, neluând în calcul respectivele prime și măsuri tranzitorii.”

12. Articolul 50 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare

(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la următoarele elemente:

(a) elementele sistemelor prevăzute la articolele 41, 44, 46 și 47 și, în special, domeniile care trebuie acoperite de managementul active-pasive și de politicile de investiții ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, prevăzute la articolul 44 alineatul (2);

(b) funcțiile prevăzute la articolele 44, 46, 47 și 48.

(2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

(a) cerințele stabilite la articolul 42 și funcțiile care fac obiectul acestora;

(b) condițiile pentru externalizare, în special către furnizori de servicii din țări terțe.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește evaluarea menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (a), AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la elementele acestei evaluări.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

13. Articolul 51 se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următorul alineat:

„(1a) În cazul în care se aplică prima de echilibrare menționată la articolul 77b, descrierea menționată la alineatul (1) litera (d) cuprinde o descriere a primei de echilibrare și a portofoliului de obligații și active alocate căruiua i se aplică prima de echilibrare, precum și o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de echilibrare asupra poziției financiare a întreprinderii.

Descrierea menționată la alineatul (1) litera (d) include, de asemenea, o declarație precizând dacă întreprinderea utilizează sau nu prima de volatilitate menționată la articolului 77d, precum și o cuantificare a impactului reducerii la zero a primei de volatilitate asupra poziției financiare a întreprinderii.”;

(b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea și fără a aduce atingere niciunei prezentări de informații obligatorii în temeiul oricăror alte dispoziții legale sau de reglementare, statele membre pot prevedea ca, deși cerința totală de capital de solvabilitate menționată la alineatul (1) litera (e) punctul (ii) este publicată, prezentarea separată a majorării de capital sau a impactului parametrilor specifici pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu articolul 110 să nu fie necesară pe durata unei perioade de tranziție care nu depășește data de 31 decembrie 2020.”

14. Articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Informații pentru Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și rapoarte întocmite de aceasta

(1) Fără a aduce atingere articolului 35 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, statele membre impun autorităților de supraveghere să furnizeze anual AEAPO următoarele informații:

- (a) majorarea medie de capital pe întreprindere și repartizarea majorărilor de capital impuse de autoritatea de supraveghere pe parcursul anului anterior, măsurate ca procent din cerința de capital de solvabilitate și prezentate separat pentru:
 - (i) întreprinderi de asigurare și de reasigurare;
 - (ii) întreprinderi de asigurare de viață;
 - (iii) întreprinderi de asigurare generală;
 - (iv) întreprinderi de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală;
 - (v) întreprinderi de reasigurare;
- (b) pentru fiecare dintre informațiile care trebuie publicate stabilite la litera (a) de la prezentul alineat, ponderea majorărilor de capital impuse în temeiul articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și, respectiv, (c);
- (c) numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al întreprinderilor de asigurări și reasigurări din statul membru în cauză;
- (d) numărul grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al grupurilor din statul membru în cauză.

(2) AEAPO publică anual următoarele informații:

- (a) pentru toate statele membre împreună, repartizarea totală a majorărilor de capital, măsurate ca procent din cerința de capital de solvabilitate, pentru fiecare dintre următoarele:
 - (i) întreprinderi de asigurare și de reasigurare;
 - (ii) întreprinderi de asigurare de viață;
 - (iii) întreprinderi de asigurare generală;
 - (iv) întreprinderi de asigurare care desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și activități de asigurare generală;
 - (v) întreprinderi de reasigurare;

- (b) pentru fiecare stat membru separat, repartizarea majorărilor de capital, măsurate ca procentaj din cerința de capital de solvabilitate, acoperind toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare din statul membru respectiv;
 - (c) pentru fiecare dintre informațiile care trebuie publicate stabilite la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, ponderea majorărilor de capital impuse în temeiul articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și, respectiv, (c);
 - (d) pentru toate statele membre luate împreună, numărul total al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul total al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7) și articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active al tuturor întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor;
 - (e) pentru fiecare stat membru luat separat, numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de limitarea raportării periodice de supraveghere și numărul întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor care beneficiază de scutirea de obligația de raportare rubrică cu rubrică menționată la articolul 35 alineatele (6) și (7) și articolul 254 alineatul (2), împreună cu volumul lor de cerințe de capital, prime, rezerve tehnice și active, măsurate respectiv ca procente din volumul total de prime, rezerve tehnice și active al întreprinderilor de asigurări și reasigurări și al grupurilor din statul membru în cauză.
- (3) AEAPO furnizează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei informațiile menționate la alineatul (2), împreună cu un raport care evidențiază gradul de convergență a supravegherii între autoritățile de supraveghere din diferitele state membre în ceea ce privește utilizarea majorărilor de capital.”

15. Articolul 56 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 56

Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: acte delegate și standarde tehnice de reglementare

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie publicate și cu privire la termenele aferente publicării anuale a informațiilor în conformitate cu secțiunea 3.

Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei secțiuni, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la proceduri, formate și machete.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

16. La articolul 58, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili o listă exhaustivă a informațiilor menționate la articolul 59 alineatul (4) care urmează să fie incluse de potențialii achizitori în notificarea lor, fără a aduce atingere articolului 58 alineatul (2).

Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește prezenta secțiune și a ține seama de evoluțiile viitoare, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru adaptarea criteriilor stabilite la articolul 59 alineatul (1).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul și al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(9) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentei directive, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile, formularele și machetele pentru procesul de consultare dintre autoritățile de supraveghere relevante menționat la articolul 60.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 65a

Cooperarea cu AEAPO

Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere cooperează cu AEAPO în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere furnizează fără întârziere AEAPO toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 67a

Competențele de investigare ale Parlamentului European

Articolele 64 și 67 nu aduc atingere competențelor de investigare conferite Parlamentului European de articolul 226 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).”

19. La articolul 69, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„O astfel de comunicare nu poate avea loc decât în cazul în care acest lucru este necesar din motive de control prudential. Statele membre prevăd, cu toate acestea, că informațiile primite în temeiul articolului 65 și al articolului 68 alineatul (1) și informațiile obținute prin intermediul verificărilor la fața locului menționate la articolul 33 pot face obiectul comunicărilor numai cu acordul explicit al autorității de supraveghere de la care provin sau al autorității de supraveghere a statului membru în care s-a efectuat verificarea la fața locului.”

20. Articolul 70 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 70

Transmiterea de informații băncilor centrale și autorităților monetare, autorităților de supraveghere a sistemelor de plată și Comitetului european pentru risc sistemic

(1) Fără a aduce atingere articolelor 64-69, o autoritate de supraveghere poate transmite următoarelor organisme și autorități informații destinate să contribuie la îndeplinirea atribuțiilor lor:

(a) băncilor centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), inclusiv Băncii Centrale Europene (BCE) și altor organisme cu funcție similară, în calitatea lor de autorități monetare, atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor lor statutare, inclusiv pentru aplicarea politicii monetare și asigurarea lichidității aferente, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare a valorilor mobiliare și asigurarea stabilității sistemului financiar;

(b) după caz, altor autorități publice naționale responsabile de supravegherea sistemelor de plată; precum și

(c) Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*), dacă informațiile respective sunt relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin.

(2) În cazul unei situații de urgență, inclusiv situația de urgență menționată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, statele membre permit autorităților de supraveghere să comunice fără întârziere informații băncilor centrale naționale din cadrul SEBC (inclusiv BCE), atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor statutare ale acestora, inclusiv pentru aplicarea politicii monetare și furnizarea lichidității aferente, supravegherea sistemelor de plăți, de compensare și de decontare a titlurilor de valoare și asigurarea stabilității sistemului financiar, precum și CERS, atunci când aceste informații sunt relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia.

(3) Autoritățile sau organismele respective pot, de asemenea, să comunice autorităților de supraveghere informațiile de care pot avea nevoie în sensul articolului 67. Informațiile primite în acest context sunt supuse dispozițiilor privind obligația de secret profesional prevăzute în prezenta secțiune.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1)."

21. Articolul 71 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că, în exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile de supraveghere țin seama de convergență în ceea ce privește instrumentele de supraveghere și practicile de supraveghere utilizate în aplicarea legilor, reglementărilor și cerințelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre se asigură că:

(a) autoritățile de supraveghere participă la activitățile AEAPO;

(b) autoritățile de supraveghere depun toate eforturile pentru a respecta ghidurile și recomandările emise de AEAPO în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și prezintă justificări atunci când nu le respectă;

(c) mandatele naționale care le sunt conferite nu împiedică autoritățile de supraveghere să-și îndeplinească atribuțiile care le revin în calitate de membre ale AEAPO sau în temeiul prezentei directive.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

22. La articolul 75, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili metodele și ipotezele care trebuie aplicate la evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu alineatul (1).

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește evaluarea activelor și pasivelor, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) în măsura în care actele delegate menționate la alineatul (2) impun utilizarea standardelor internaționale de contabilitate adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, compatibilitatea acestor standarde de contabilitate cu metoda de evaluare a activelor și pasivelor, potrivit dispozițiilor de la alineatele (1) și (2);

(b) metodele și ipotezele care urmează a fi utilizate atunci când prețurile de cotaie pe piață nu sunt disponibile sau când standardele internaționale de contabilitate, adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, nu concordă temporar sau permanent cu metoda de evaluare a activelor și pasivelor stabilită la alineatele (1) și (2);

(c) metodele și ipotezele care urmează a fi utilizate la evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu alineatul (1), în cazul în care actele delegate menționate la alineatul (2) permit utilizarea metodelor de evaluare alternative.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

23. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 77a

Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc

Determinarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77 alineatul (2) se face pe baza informațiilor derivate din instrumentele financiare relevante și este în concordanță cu acestea. Determinarea respectivă ține cont de instrumentele financiare relevante în cazul scadențelor pentru care piețele de instrumente financiare și de obligațiuni sunt diversificate, lichide și transparente. Pentru scadențele în cazul cărora piețele instrumentelor financiare relevante și ale obligațiunilor nu mai sunt diversificate, lichide și transparente, se extrapolează structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc.

Partea extrapolată a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe ratele forward care converg uniform din una sau mai multe rate forward legate de scadențele cele mai lungi ale instrumentelor financiare relevante și ale obligațiunilor care pot fi determinate pe o piață diversificată, lichidă și transparentă către o rată forward finală.

Articolul 77b

Prima de echilibrare a structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc

(1) Întreprinderile de asigurare și reasigurare pot aplica o primă de echilibrare structurii temporale relevante a ratelor dobânzilor fără risc pentru a calcula cea mai bună estimare pentru un portofoliu de obligații de asigurare și reasigurare de viață, inclusiv pentru anuitățile care provin din contractele de asigurări sau reasigurări generale, sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile de supraveghere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) întreprinderea de asigurare sau reasigurare alocă un portofoliu de active alcătuit din obligațiuni și alte active cu caracteristici similare în ceea ce privește fluxurile de trezorerie pentru a acoperi cea mai bună estimare a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare și menține alocarea respectivă pe toată durata ciclului de viață al obligațiilor, cu excepția scopului de a menține echivalența fluxurilor de trezorerie estimate aferente activelor și pasivelor în cazul în care fluxurile de trezorerie au suferit modificări substanțiale;
- (b) portofoliul de obligații de asigurare sau reasigurare căruia i se aplică prima de echilibrare și portofoliul de active alocat sunt identificate, organizate și gestionate separat de alte activități ale întreprinderii, iar portofoliul de active alocat nu poate fi folosit pentru a acoperi pierderile generate de alte activități ale întreprinderii;
- (c) fluxurile de trezorerie estimate ale portofoliului de active alocat sunt echivalente fiecărui flux de trezorerie estimat al portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare în aceeași monedă, iar neconcordanțele nu generează riscuri semnificative cu privire la riscurile inerente activității de asigurare sau de reasigurare căreia i se aplică prima de echilibrare;
- (d) contractele care se află la baza portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare nu generează plăți viitoare de prime;
- (e) singurele riscuri de subscriere asociate portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare sunt riscul de longevitate, riscul de cheltuieli, riscul de revizuire și riscul de mortalitate;
- (f) în cazul în care riscul de subscriere asociat portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare include riscul de mortalitate, cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare sau reasigurare crește cu cel mult 5 % în cazul unei creșteri a riscului de mortalitate calibrat în conformitate cu articolul 101 alineatele (2)-(5);
- (g) contractele care se află la baza portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare fie nu prevăd nicio opțiune pentru titularul poliței, fie prevăd doar o opțiune de răscumpărare în cazul căreia valoarea de răscumpărare nu depășește valoarea activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75, care acoperă obligațiile de asigurare sau reasigurare în momentul exercitării opțiunii de răscumpărare;
- (h) fluxurile de trezorerie ale portofoliului de active alocat sunt fixe și nu pot fi modificate de emitenții activelor și nici de terți;
- (i) obligațiile de asigurare sau reasigurare asociate unui contract de asigurare sau reasigurare nu sunt împărțite în mai multe părți la alcătuirea portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare în sensul prezentului alineat.

În pofida dispozițiilor de la primul paragraf litera (h), întreprinderile de asigurare sau reasigurare pot folosi active cu fluxuri de trezorerie fixe, cu excepția cazului în care depind de inflație, cu condiția ca activele în cauză să fie echivalente fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare care depind de inflație.

În cazul în care emitenții sau terții au dreptul să modifice fluxurile de trezorerie ale unui activ astfel încât investitorul să beneficieze de o compensație suficientă care să îi permită să obțină aceleași fluxuri de trezorerie reinvestind în active cu o calitate a creditului echivalentă sau superioară, dreptul de a modifica fluxurile de trezorerie nu împiedică activul respectiv să fie admis în portofoliul alocat în conformitate cu primul paragraf litera (h).

(2) Întreprinderile de asigurare sau reasigurare care aplică prima de echilibrare unui portofoliu de obligații de asigurare sau reasigurare nu revin la o abordare care nu include o primă de echilibrare. În cazul în care o întreprindere de asigurare sau reasigurare care aplică prima de echilibrare nu mai este în măsură să respecte condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta informează imediat autoritatea de supraveghere și ia măsurile necesare pentru a reinstitui conformitatea cu condițiile respective. Dacă nu este în măsură să reinstituie conformitatea cu condițiile respective în termen de două luni de la data nerespectării condițiilor, întreprinderea încetează să aplice prima de echilibrare tuturor obligațiilor sale de asigurare sau reasigurare și nu are dreptul de a aplica prima de echilibrare pentru o perioadă de încă 24 de luni.

(3) Prima de echilibrare nu se aplică obligațiilor de asigurare sau reasigurare în cazul în care structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc folosită pentru a calcula cea mai bună estimare a obligațiilor în cauză include o primă de volatilitate în conformitate cu articolul 77d sau măsuri tranzitorii privind ratele dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 308c.

Articolul 77c

Calculul primei de echilibrare

(1) Pentru fiecare monedă, prima de echilibrare menționată la articolul 77b se calculează în conformitate cu următoarele principii:

(a) prima de echilibrare trebuie să fie egală cu diferența dintre următoarele elemente:

- (i) rata anuală acumulată, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea în conformitate cu articolul 75 a portofoliului de active alocat;
- (ii) rata anuală acumulată, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea celei mai bune estimări a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare atunci când se ține cont de valoarea în timp a banilor utilizând structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc;

(b) prima de echilibrare trebuie să nu includă marja de credit istorică care reflectă riscurile reținute de întreprinderea de asigurare sau reasigurare;

(c) fără a aduce atingere literei (a), marja de credit istorică trebuie să se majoreze atunci când este necesar pentru a se asigura faptul că prima de echilibrare aplicată activelor cu o calitate a creditului clasificată ca inferioară nu depășește primele de echilibrare aplicate activelor cu o calitate a creditului clasificată ca superioară, care au aceeași durată și sunt încadrate în aceeași clasă de active;

(d) utilizarea evaluărilor externe ale creditului la calculul primei de echilibrare trebuie să fie în conformitate cu articolul 111 alineatul (1) litera (n).

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), marja de credit istorică este:

(a) egală cu suma următoarelor elemente:

- (i) marja de credit care corespunde probabilității de neincasare a creanțelor aferente activelor;
- (ii) marja de credit care corespunde pierderii estimate în urma diminuării ratingului activelor;

(b) în cazul expunerilor față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, egală cu cel puțin 30 % din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc a activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă de active, astfel cum s-a observat pe piețele financiare;

- (c) în cazul altor active decât expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, egală cu cel puțin 35 % din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc a activelor cu aceeași durată, calitate a creditului și încadrate în aceeași clasă de active, astfel cum s-a observat pe piețele financiare.

Probabilitatea de neîncasare a creanțelor menționată la primul paragraf litera (a) punctul (i) se bazează pe statisticile pe termen lung privind neîncasarea creanțelor care sunt pertinente pentru activul în cauză în ceea ce privește durata, calitatea creditului și clasa de active în care se încadrează.

În cazul în care nu se poate obține o marjă de credit fiabilă pe baza statisticilor menționate la al doilea paragraf, marja de credit istorică este egală cu partea din media pe termen lung a marjei peste rata dobânzilor fără risc, menționată la literele (b) și (c).

Articolul 77d

Prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc

(1) Statele membre pot dispune ca întreprinderile de asigurare și reasigurare să solicite autorităților de supraveghere aprobarea prealabilă pentru a aplica prima de volatilitate structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc, în vederea calculării celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2).

(2) Pentru fiecare monedă relevantă, prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe marja dintre rata dobânzii care poate fi obținută din activele incluse într-un portofoliu de referință pentru moneda în cauză și ratele structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc pentru moneda în cauză.

Portofoliul de referință aferent unei monede este reprezentativ pentru activele exprimate în moneda în cauză, în care au investit întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și reasigurare exprimate în moneda respectivă.

(3) Quantumul primei de volatilitate aplicate ratelor dobânzilor fără risc corespunde unei proporții de 65 % din marja de monedă corectată în funcție de risc.

Marja de monedă corectată în funcție de risc reprezintă diferența dintre marja menționată la alineatul (2) și partea din marja respectivă care poate fi atribuită unei evaluări realiste a pierderilor estimate, unui risc de credit neașteptat sau unui alt risc aferent activelor.

Prima de volatilitate se aplică numai ratelor dobânzilor fără risc relevante din cadrul structurii temporale care nu sunt derivate prin extrapolare în conformitate cu articolul 77a. Extrapolarea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc se bazează pe aceste rate ajustate ale dobânzilor fără risc.

(4) Pentru fiecare țară relevantă, prima de volatilitate aplicată ratelor dobânzilor fără risc menționate la alineatul (3) și aferente monedei din țara în cauză se majorează, înainte de aplicarea factorului de 65 %, cu diferența dintre marja de țară corectată în funcție de risc și valoarea dublă a marjei de monedă corectată în funcție de risc, dacă această diferență este pozitivă, iar marja de țară corectată în funcție de risc este mai mare decât 100 de puncte de bază. Prima de volatilitate majorată se aplică pentru calculul celei mai bune estimări a obligațiilor de asigurare și reasigurare aferente produselor vândute pe piața asigurărilor din țara în cauză. Marja de țară corectată în funcție de risc se calculează în același mod ca marja de monedă corectată în funcție de risc aferent monedei țării în cauză, însă pe baza unui portofoliu de referință care este reprezentativ pentru activele în care au investit întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a acoperi cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare și reasigurare aferente produselor vândute pe piața de asigurări din țara în cauză și exprimate în moneda acelei țări.

(5) Prima de volatilitate nu se aplică obligațiilor de asigurare în cazul în care structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc utilizată pentru calculul celei mai bune estimări a obligațiilor respective i s-a aplicat o primă de echilibrare în conformitate cu articolul 77b.

(6) Prin derogare de la dispozițiile articolului 101, cerința de capital de solvabilitate nu acoperă riscul de pierdere a fondurilor proprii de bază în urma modificării primei de volatilitate.

*Articolul 77e***Informații tehnice emise de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale**

- (1) AEAPO stabilește și publică, pentru fiecare monedă relevantă, următoarele informații tehnice cel puțin o dată pe trimestru:
- (a) o structură temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru calculul celei mai bune estimări menționate la articolul 77 alineatul (2), fără aplicarea primei de echilibrare sau a primei de volatilitate;
 - (b) pentru fiecare durată, calitate a creditului și clasă de active relevante, o marjă de credit istorică pentru calculul primei de echilibrare menționate la articolul 77c alineatul (1) litera (b);
 - (c) pentru fiecare piață de asigurări națională relevantă, o primă de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77d alineatul (1).
- (2) Pentru a asigura condiții unitare pentru calculul rezervelor tehnice și al fondurilor proprii de bază, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să stabilească, pentru fiecare monedă relevantă, informațiile tehnice menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective utilizează aceste informații.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 301 alineatul (2).

Din motive imperative de urgență legate de disponibilitatea structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu procedura menționată la articolul 301 alineatul (3).

- (3) În cazul în care informațiile tehnice menționate la alineatul (1) sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu alineatul (2), întreprinderile de asigurare și reasigurare utilizează aceste informații tehnice pentru calculul celei mai bune estimări în conformitate cu articolul 77, al primei de echilibrare în conformitate cu articolul 77c și al primei de volatilitate în conformitate cu articolul 77d.

În ceea ce privește monedele și piețele naționale pentru care actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) nu dispun cu privire la prima menționată la alineatul (1) litera (c), nu se aplică prima de volatilitate structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc la calculul celei mai bune estimări.

*Articolul 77f***Analiza măsurilor referitoare la garanțiile pe termen lung și a măsurilor referitoare la «riscul aferent devalorizării acțiunilor»**

- (1) Până la 1 ianuarie 2021, AEAPO raportează în fiecare an Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la impactul aplicării articolelor 77a-77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestor articole.

În această perioadă, autoritățile de supraveghere pun în fiecare an la dispoziția AEAPO următoarele informații:

- (a) disponibilitatea pe piețele naționale respective a garanțiilor pe termen lung în cazul produselor de asigurare și atitudinea întreprinderilor de asigurare și reasigurare în calitate de investitori pe termen lung;
- (b) numărul întreprinderilor de asigurare și reasigurare care aplică prima de echilibrare, prima de volatilitate, extinderea perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4), submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d;
- (c) impactul pe care îl au asupra poziției financiare a întreprinderilor de asigurare și reasigurare prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni, submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată și măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d, la nivel național și, în mod anonim, pentru fiecare întreprindere;
- (d) efectul pe care îl au prima de echilibrare, prima de volatilitate, mecanismul de ajustare simetrică aplicat costului de capital aferent investițiilor în acțiuni și submodulul «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată asupra practicilor investiționale ale întreprinderilor de asigurare și reasigurare și dacă aceste măsuri determină reducerea nemotivată a cerințelor de capital;

- (e) efectul produs de o eventuală extindere a perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4) asupra eforturilor depuse de întreprinderile de asigurare și reasigurare pentru a reinstitui nivelul de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a reduce profilul de risc în vederea respectării cerinței de capital de solvabilitate;
- (f) în cazul în care întreprinderile de asigurare și reasigurare aplică măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 308c și 308d, dacă acestea respectă sau nu planurile de introducere treptată menționate la articolul 308e și perspectiva reducerii dependenței lor de aceste măsuri tranzitorii, inclusiv măsurile adoptate sau care sunt preconizate spre adoptare de către întreprinderi și autoritățile de supraveghere, ținând seama de cadrul normativ al statului membru în cauză.
- (2) AEAPO, după consultarea CERS, dacă este cazul, și după desfășurarea unei consultări publice, transmite Comisiei un aviz cu privire la evaluarea aplicării articolelor 77a-77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestor articole. Evaluarea în cauză este realizată cu privire la disponibilitatea garanțiilor pe termen lung în cazul produselor de asigurare, la atitudinea întreprinderilor de asigurare și reasigurare în calitate de investitori pe termen lung și, mai general, la stabilitatea financiară.
- (3) Pe baza avizului transmis de AEAPO menționat la alineatul (2), Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului până la 1 ianuarie 2021 sau mai devreme, dacă este cazul. Raportul se axează, în special, pe efectele asupra:
- (a) protecției titularilor polițelor;
 - (b) funcționării și stabilității piețelor europene de asigurare;
 - (c) pieței interne și, îndeosebi, asupra concurenței și a condițiilor echitabile de concurență de pe piețele europene de asigurare;
 - (d) măsurii în care întreprinderile de asigurare și reasigurare continuă să funcționeze ca investitori pe termen lung;
 - (e) disponibilității și tarifării anuităților;
 - (f) disponibilității și tarifării produselor concurente;
 - (g) strategiilor de investiții pe termen lung ale întreprinderilor de asigurare în ceea ce privește produsele cărora li se aplică articolele 77b și 77c față de cele legate de alte garanții pe termen lung;
 - (h) alegerii efectuate de consumatori și asupra conștientizării riscurilor de către consumatori;
 - (i) măsurii în care sectorul asigurărilor este diversificat și asupra portofoliului de active al întreprinderilor de asigurare și reasigurare;
 - (j) stabilității financiare.
- De asemenea, raportul se bazează pe experiența de supraveghere legată de aplicarea articolelor 77a-77e și 106, a articolului 138 alineatul (4) și a articolelor 304, 308c și 308d, incluzând actele delegate sau actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestora.
- (4) Raportul Comisiei se însoțește, dacă este necesar, de propuneri legislative.”

24. Articolul 86 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 86

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare

- (1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili:
- (a) metodologiile actuariale și statistice care trebuie utilizate pentru calcularea celei mai bune estimări prevăzute la articolul 77 alineatul (2);
 - (b) metodologiile, principiile și tehnicile necesare pentru a stabili structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc care trebuie utilizată la calcularea celei mai bune estimări prevăzute la articolul 77 alineatul (2);

- (c) circumstanțele în care rezervele tehnice se calculează ca întreg sau ca suma dintre cea mai bună estimare și o marjă de risc, precum și metodele care trebuie utilizate în cazul în care rezervele tehnice se calculează ca întreg, în conformitate cu articolul 77 alineatul (4);
- (d) metodele și ipotezele care trebuie utilizate pentru calcularea marjei de risc, inclusiv determinarea valorii fondurilor proprii eligibile necesare pentru a putea acoperi obligațiile de asigurare și de reasigurare și calibrarea ratei costului capitalului, în conformitate cu articolul 77 alineatul (5);
- (e) liniile de activitate pe baza cărora obligațiile de asigurare și de reasigurare urmează să fie segmentate pentru calcularea rezervelor tehnice menționate la articolul 80;
- (f) standardele care trebuie respectate pentru a asigura caracterul adecvat, complet și exact al datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice, precum și circumstanțele specifice în care ar fi potrivit să se utilizeze aproximări, inclusiv abordări de la caz la caz, pentru calcularea celei mai bune estimări, în conformitate cu articolul 82;
- (g) specificațiile referitoare la cerințele prevăzute la articolul 77b alineatul (1), inclusiv metodele, ipotezele și parametrii standard care trebuie utilizați la calculul impactului creșterii riscului de mortalitate menționat la articolul 77b alineatul (1) litera (e);
- (h) specificațiile referitoare la cerințele prevăzute la articolul 77c, inclusiv ipotezele și metodele care trebuie aplicate la calculul primei de echilibrare și al marjei de credit istorice;
- (i) metodele și ipotezele pentru calculul primei de volatilitate menționate la articolul 77d, inclusiv o formulă pentru calculul marjei menționate la alineatul (2) din articolul menționat.

(2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește metodele pentru calculul rezervelor tehnice, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

- (a) metodologiile care trebuie utilizate la calcularea ajustării pentru nerambursare de către contrapartidă, menționate la articolul 81, pentru determinarea pierderilor estimate în cazul în care contrapartida nu își onorează obligațiile;
- (b) dacă este cazul, metode și tehnici simplificate de calcul al rezervelor tehnice, pentru a garanta că metodele actuariale și statistice menționate la literele (a) și (d) sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor asumate de întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv de întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Pentru a se asigura condiții consecvente de aplicare a articolului 77b, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea aplicării unei ajustări de echilibrare menționate la articolul 77b alineatul (1).

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

25. Articolul 92 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare”;

- (b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește determinarea fondurilor proprii, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, un proiect de standarde tehnice de reglementare prin care precizează criteriile de aprobare a fondurilor proprii auxiliare în conformitate cu articolul 90.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(1a) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care precizează tratamentul rezervat participațiilor, în sensul articolului 212 alineatul (2) al treilea paragraf, deținute în instituții financiare și de credit, în scopul determinării fondurilor proprii.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 90, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a utilizării fondurilor proprii auxiliare.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

26. Articolul 97 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 97

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare

(1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili o listă a elementelor fondurilor proprii, inclusiv a celor prevăzute la articolul 96, considerate ca îndeplinind criteriile prevăzute la articolul 94, care să conțină, pentru fiecare element al fondurilor proprii, o descriere exactă a caracteristicilor care au determinat clasificarea acestuia.

(2) Pentru a asigura armonizarea consecventă în ceea ce privește clasificarea fondurilor proprii, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează metodele pe care autoritățile de supraveghere trebuie să le folosească atunci când aprobă evaluarea și clasificarea elementelor fondurilor proprii care nu apar pe lista menționată la alineatul (1).

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Comisia reexaminează periodic și, dacă este cazul, actualizează lista menționată la alineatul (1) având în vedere evoluțiile pieței.”

27. Articolul 99 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 99

Acte delegate privind eligibilitatea fondurilor proprii

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, pentru a stabili:

- (a) limitele cantitative menționate la articolul 98 alineatele (1) și (2);
- (b) ajustările care ar trebui efectuate pentru a reflecta lipsa de transferabilitate a elementelor fondurilor proprii care pot fi utilizate doar pentru a acoperi pierderi aferente unui anumit segment de obligații sau unor riscuri speciale (fonduri dedicate).”

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 109a

Inputuri tehnice armonizate utilizate pentru formula standard

(1) În scopul calculării cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard, AES elaborează, prin intermediul Comitetului mixt, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la clasificarea evaluărilor de credit ale instituțiilor de evaluare externă a creditului (ECAI) pe o scară obiectivă a nivelurilor de calitate a creditului, aplicându-se nivelurile precizate în conformitate cu articolul 111 alineatul (1) litera (n).

Comitetul mixt al AES înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(2) În scopul asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol și în scopul facilitării calculării modulului «risc de piață» menționat la articolul 105 alineatul (5), al facilitării calculării modulului «risc de contrapartidă» menționat la articolul 105 alineatul (6), al evaluării tehnicilor de diminuare a riscurilor menționate la articolul 101 alineatul (5) și al calculării rezervelor tehnice, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la:

- (a) listele administrațiilor regionale și autorităților locale față de care sunt deținute expuneri ce trebuie tratate ca expuneri față de administrația centrală sub a cărei jurisdicție se află acestea, cu condiția să nu existe nicio diferență de risc între expunerile respective cauzată de competențele specifice de colectare de venituri ale celor dintâi și să existe dispoziții instituționale specifice care au ca efect diminuarea riscului de neîncasare a creanțelor;
- (b) indicele acțiunilor menționat la articolul 106 alineatul (2), în conformitate cu criteriile detaliate stabilite în temeiul articolului 111 alineatul (1) literele (c) și (o);
- (c) ajustările care trebuie făcute în cazul monedelor raportate la euro în cadrul submodulului de risc valutar menționat la articolul 105 alineatul (5), conform criteriilor detaliate privind ajustările pentru monedele raportate la euro în scopul facilitării calculării submodulului de risc valutar, stabilite în temeiul articolului 111 alineatul (1) litera (p).

EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) AEAPO publică informații tehnice, inclusiv informații privind ajustarea simetrică menționată la articolul 106, cel puțin o dată pe trimestru.

(4) În scopul asigurării unei aplicări în condiții uniforme a prezentului articol și al facilitării calculului modulului «risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate» menționat la articolul 105 alineatul (4), AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, luând în considerare calculele furnizate de autoritățile de supraveghere din statele membre vizate, cu privire la deviațiile standard legate de măsurile legislative naționale specifice ale statelor membre care permit partajarea plății indemnizațiilor aferente riscului de sănătate între întreprinderile de asigurare și reasigurare și care îndeplinesc criteriile stabilite la alineatul (5) și eventuale criterii suplimentare stabilite prin acte delegate.

EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(5) Standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (4) se aplică numai măsurilor legislative de la nivel național adoptate de statele membre, care permit partajarea plății indemnizațiilor aferente riscului de sănătate între întreprinderile de asigurare și reasigurare și care îndeplinesc următoarele criterii:

- (a) mecanismul de partajare a plății indemnizațiilor este transparent și precizat în întregime înainte de perioada anuală căreia i se aplică;
- (b) mecanismul de partajare a plății indemnizațiilor, numărul întreprinderilor de asigurare care participă la Sistemul de egalizare a riscurilor de sănătate (HRES) și caracteristicile de risc ale activității care face obiectul HRES garantează faptul că, pentru fiecare întreprindere participantă la HRES, volatilitatea pierderilor anuale aferente activității care face obiectul HRES este semnificativ redusă prin intermediul acestui sistem, atât în ceea ce privește riscul de primă, cât și cel de rezervă;

- (c) asigurarea de sănătate care face obiectul HRES este obligatorie și reprezintă o alternativă parțială sau completă la asigurarea de sănătate propusă de sistemul obligatoriu de asigurări sociale;
- (d) în cazul în care întreprinderile de asigurare care participă la HRES se află în încetare de plăți, unul sau mai multe guverne ale statelor membre garantează că vor onora polițele deținătorilor de polițe aferente activității care face obiectul HRES.

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, de stabilire a criteriilor suplimentare pe care trebuie să le îndeplinească măsurile legislative la nivel național și a metodologiei și cerințelor privind calculul deviațiilor standard menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.”

29. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 111

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare referitoare la articolele 103-109

- (1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, prin care se prevăd următoarele:
 - (a) o formulă standard în conformitate cu articolul 101 și cu articolele 103-109;
 - (b) orice submodul necesar sau care acoperă cu o mai mare precizie riscurile care se încadrează în modulele respective de risc prevăzute la articolul 104, precum și orice actualizare ulterioară;
 - (c) metodele, ipotezele și parametrii standard care urmează să fie calibrați în funcție de nivelul de încredere menționat la articolul 101 alineatul (3) și să fie utilizați la calcularea fiecăruia dintre modulele sau submodulele de risc ale cerinței de capital de solvabilitate de bază, prevăzute la articolele 104, 105 și 304, mecanismul de ajustare simetrică și perioada adecvată, exprimată în luni, în conformitate cu articolul 106, precum și abordarea corespunzătoare pentru integrarea metodei prevăzute la articolul 304 în cerința de capital de solvabilitate calculată în conformitate cu formula standard;
 - (d) parametrii de corelație, inclusiv, după caz, cei prevăzuți în anexa IV, și procedurile de actualizare a acestor parametri;
 - (e) în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare folosesc tehnici de diminuare a riscurilor, metodele și ipotezele care trebuie utilizate pentru evaluarea modificărilor profilului de risc al întreprinderilor respective și pentru ajustarea calculului cerinței de capital de solvabilitate;
 - (f) criteriile calitative pe care tehnicile de diminuare a riscurilor menționate la litera (e) trebuie să le îndeplinească pentru a garanta transferarea efectivă a riscului către un terț;
 - (fa) metoda și parametrii care trebuie utilizați în evaluarea cerințelor de capital pentru riscul de contrapartidă în cazul expunerii la contrapartidele centrale autorizate, parametri care asigură convergența cu tratamentul unei astfel de expuneri în cazul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctele 1 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (g) metodele și parametrii care trebuie utilizați pentru evaluarea cerinței de capital pentru riscul operațional prevăzute la articolul 107, inclusiv procentajul prevăzut la articolul 107 alineatul (3);
 - (h) metodele și ajustările care urmează să fie folosite pentru a reflecta domeniul redus de aplicare pentru diversificarea riscurilor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în ceea ce privește fondurile dedicate;
 - (i) metoda care trebuie utilizată la calcularea primei realizate pentru a ține seama de capacitatea rezervelor tehnice și a impozitelor amânate de a absorbi pierderile, prevăzută la articolul 108;
 - (j) subsetul de parametri standard care, în modulele «risc de subscriere pentru asigurarea de viață», «risc de subscriere pentru asigurarea generală» și «risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate», pot fi înlocuiți cu parametri specifici întreprinderii, în conformitate cu articolul 104 alineatul (7);

- (k) metodele standardizate pe care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare trebuie să le utilizeze pentru a calcula parametrii specifici întreprinderii menționați la litera (j), precum și toate criteriile cu privire la caracterul complet, exact și adecvat al datelor utilizate care trebuie îndeplinite înainte ca autoritățile de supraveghere să își dea aprobarea, precum și procedura care trebuie urmată pentru această aprobare;
 - (l) calculele simplificate prevăzute pentru anumite submodule și module de risc, precum și criteriile pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive, trebuie să le îndeplinească pentru a se putea folosi de fiecare dintre simplificările respective, în conformitate cu articolul 109;
 - (m) abordarea care urmează a fi utilizată în legătură cu întreprinderile afiliate în sensul articolului 212 la calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în special la calcularea submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor», menționat la articolul 105 alineatul (5), ținând seama de reducerea probabilă a volatilității valorii acestor întreprinderi afiliate care rezultă din natura strategică a acestor investiții și de influența exercitată de întreprinderea participativă asupra acestor întreprinderi afiliate;
 - (n) modul în care se utilizează evaluările externe ale creditului efectuate de ECAI la calculul cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard și clasificarea evaluărilor de credit externe pe o scară a nivelurilor de calitate a creditului conform articolului 109a alineatul (1) care trebuie să fie consecvent cu modul de utilizare a evaluărilor externe a creditului efectuate de ECAI la calculul cerințelor de capital pentru instituțiile de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instituțiile financiare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din respectivul regulament;
 - (o) criteriile detaliate pentru indicii acțiunilor menționat la articolul 109a alineatul (2) litera (c);
 - (p) criteriile detaliate pentru ajustările efectuate în cazul monedelor raportate la euro în scopul facilitării calculului submodulului «risc valutar» menționat la articolul 109a alineatul (2) litera (d);
 - (q) condițiile de clasificare a administrațiilor regionale și a autorităților locale menționate la articolul 109a alineatul (2) litera (a).
- (2) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a utilizării parametrilor specifici întreprinderilor menționați la alineatul (1) litera (k).

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 octombrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Până la 31 decembrie 2020, Comisia evaluează gradul de adecvare a metodelor, ipotezelor și parametrilor standard utilizați la calculul cerinței de capital de solvabilitate cu formula standard. În special, Comisia ține seama de performanța tuturor claselor de active și a tuturor instrumentelor financiare, de atitudinea investitorilor față de activele și instrumentele financiare în cauză, precum și de evoluțiile în materie de stabilire a standardelor internaționale pentru serviciile financiare. Este posibil să se acorde prioritate evaluării unor anumite clase de active. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive sau a actelor delegate sau de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentei directive.

(4) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește cerința de capital de solvabilitate, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica limite cantitative și criterii de eligibilitate a activelor în cazul în care riscurile respective nu sunt acoperite în mod corespunzător printr-un submodul.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Aceste standarde tehnice de reglementare se aplică activelor care acoperă rezervele tehnice, cu excepția activelor corespunzătoare contractelor de asigurare de viață în care riscul de investiții revine deținătorilor de polițe. Comisia le revizuieste în funcție de evoluția formulei standard și a piețelor financiare.”

30. Articolul 114 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 114

Acte delegate și standarde tehnice de punere în aplicare privind modelele interne pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate

- (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili următoarele:
- (a) adaptările care trebuie aduse standardelor de la articolele 120-125 având în vedere sfera de aplicare limitată a modelului intern parțial;
 - (b) modul în care un model intern parțial este complet integrat în formula standard pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate menționat la articolul 113 alineatul (1) litera (c), precum și cerințele pentru utilizarea de tehnici alternative de integrare.
- (2) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile pentru:
- (a) aprobarea modelelor interne în conformitate cu articolul 112; și
 - (b) aprobarea unor modificări majore ale modelelor interne și aprobarea schimbărilor aduse politicii de modificare a modelelor interne prevăzute la articolul 115.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 octombrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

31. Articolul 127 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 127

Acte delegate privind articolele 120-126

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a cu referire la articolele 120-126 pentru a permite o mai bună evaluare a profilului de risc și o mai bună gestionare a activităților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare privind utilizarea modelelor interne la nivelul Uniunii.”

32. Articolul 129 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (d), punctele (i), (ii) și (iii) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(i) 2 500 000 EUR pentru întreprinderile de asigurare generală, inclusiv întreprinderile de asigurare captive, cu excepția cazului în care sunt acoperite, integral sau parțial, riscurile incluse în una dintre clasele 10-15 din anexa I partea A, caz în care acesta va fi de cel puțin 3 700 000 EUR;
- (ii) 3 700 000 EUR pentru întreprinderile de asigurare de viață, inclusiv întreprinderile de asigurare captive;
- (iii) 3 600 000 EUR pentru întreprinderile de reasigurare, cu excepția întreprinderilor de reasigurare captive, pentru care cerința de capital minim este de cel puțin 1 200 000 EUR;”;

- (b) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre permit autorităților lor de supraveghere, pe o perioadă care durează cel mult până la 31 decembrie 2017, să solicite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să aplice procentajele menționate la primul paragraf exclusiv în cazul cerinței de capital de solvabilitate a întreprinderii calculate în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2.”;

- (c) la alineatul (4), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„În scopul calculării limitelor menționate la alineatul (3), întreprinderilor nu li se solicită să calculeze cerința de capital de solvabilitate trimestrial.”;

(d) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la normele statelor membre și la practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatelor (1)-(4).”

33. Articolul 130 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 130

Acte delegate

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează modul de calcul al cerinței de capital minim prevăzute la articolele 128 și 129.”

34. La articolul 131 primul paragraf, datele de „31 octombrie 2012” și „31 octombrie 2013” se înlocuiesc cu datele de „31 decembrie 2015”, respectiv „31 decembrie 2016”.

35. Articolul 135 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 135

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare privind cerințele calitative

(1) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează cerințe calitative în următoarele domenii:

- (a) identificarea, măsurarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor care decurg din investiții raportat la articolul 132 alineatul (2) primul paragraf;
- (b) identificarea, măsurarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor specifice care decurg din investiții în instrumentele derivate și activele menționate la articolul 132 alineatul (4) al doilea paragraf și stabilirea măsurii în care utilizarea unor astfel de active se califică drept reducere a riscurilor sau gestionare eficientă a portofoliului în conformitate cu articolul 132 alineatul (4) al treilea paragraf.

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a stabili:

- (a) cerințele care trebuie să fie îndeplinite de întreprinderile care restructurează împrumuturi transformându-le în valori mobiliare tranzacționabile și în alte instrumente financiare (emitenți sau sponsori) pentru ca o întreprindere de asigurare sau de reasigurare să aibă dreptul să investească în astfel de titluri de valoare sau instrumente emise după 1 ianuarie 2011, inclusiv cerințele prin care să se asigure că emitentul, sponsorul sau creditorul inițial păstrează, în mod constant, un interes economic net semnificativ care este, în orice caz, de cel puțin 5 %;
- (b) cerințele calitative care trebuie îndeplinite de întreprinderile de asigurare sau de reasigurare care investesc în respectivele titluri de valoare sau instrumente;
- (c) specificațiile pentru circumstanțele în care se poate impune o exigență proporțională de capital suplimentar când cerințele stabilite la litera (a) și (b) de la prezentul alineat au fost încălcate, fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (3).

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește alineatul (2) litera (c), AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a indica metodologiile de calcul al exigenței proporționale de capital suplimentar menționate la alineatul (2) litera (c).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

36. La articolul 138, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul unor situații nefavorabile excepționale care afectează întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă o cotă de piață importantă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate, conform declarațiilor AEAPO, și, dacă e cazul, după consultarea CERS, autoritatea de supraveghere poate prelungi, pentru întreprinderile afectate, perioada prevăzută la alineatul (3) al doilea paragraf cu o perioadă maximă de șapte ani, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv de durata medie a rezervelor tehnice.

Fără a aduce atingere competențelor AEAPO conform articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în sensul prezentului alineat, AEAPO declară, pe baza unei solicitări din partea autorității de supraveghere implicate, existența unei situații nefavorabile excepționale. Autoritatea de supraveghere implicată poate face o solicitare în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare care reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate se află în situația de a nu îndeplini una dintre cerințele stabilite la alineatul (3). Este vorba de situații nefavorabile excepționale în cazul în care situația financiară a întreprinderilor de asigurare sau reasigurare care reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate este influențată grav sau negativ de una sau mai multe dintre următoarele situații:

- (a) un declin al piețelor financiare care este neprevăzut, brusc și abrupt;
- (b) un mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii;
- (c) o catastrofă cu impact puternic.

În cooperare cu autoritatea de supraveghere în cauză, AEAPO analizează în mod regulat dacă există în continuare aspectele menționate la al doilea paragraf. În cooperare cu autoritatea de supraveghere în cauză, AEAPO declară încetarea unei situații nefavorabile excepționale.

Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite autorității sale de supraveghere, o dată la trei luni, un raport de activitate în care prezintă măsurile luate și progresele realizate pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.

Prelungirea menționată la primul paragraf este anulată dacă raportul de activitate arată că, în perioada dintre constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și data depunerii raportului, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare nu a obținut progrese substanțiale pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului său de risc, astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.”

37. Articolul 143 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 143

Acte delegate și standarde tehnice de reglementare privind articolul 138 alineatul (4)

(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se completează tipurile de situații nefavorabile excepționale și se precizează factorii și criteriile de care trebuie să țină seama AEAPO, atunci când declară existența unei situații nefavorabile excepționale, și autoritățile de supraveghere, atunci când stabilesc extinderea perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4).

(2) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește articolul 138 alineatul (2), articolul 139 alineatul (2) și articolul 141, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se aduc precizări cu privire la planul de redresare menționat la articolul 138 alineatul (2) și la planul de finanțare menționat la articolul 139 alineatul (2) și cu privire la articolul 141, acordând atenția cuvenită evitării efectelor prociclice.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

38. Articolul 149 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 149

Modificări în natura riscurilor sau a angajamentelor

Orice modificare pe care o întreprindere de asigurare intenționează să o aducă informațiilor menționate la articolul 147 face obiectul procedurii prevăzute la articolele 147 și 148.”

39. Articolul 155 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„De asemenea, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine sau din statul membru gazdă poate adresa chestiunea AEAPO, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul respectiv.”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre informează Comisia și AEAPO cu privire la numărul și tipul de cazuri care au condus la refuzuri în temeiul articolelor 146 și 148 sau în care au fost luate măsuri în temeiul alineatelor (3) și (4) de la prezentul articol.”

40. La articolul 158 alineatul (2), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„De asemenea, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine sau din statul membru gazdă poate adresa chestiunea AEAPO, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul respectiv.”

41. Articolul 159 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 159

Informații statistice privind activitățile transfrontaliere

Fiecare întreprindere de asigurare informează autoritatea de supraveghere competentă din statul său membru de origine, separat pentru operațiunile desfășurate în temeiul dreptului de stabilire și al libertății de a presta servicii, cu privire la valoarea primelor, a daunelor și a comisioanelor, fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat membru și după cum urmează:

(a) pentru asigurări generale, defalcat pe linii de activitate în conformitate cu actul delegat relevant;

(b) pentru asigurări de viață, defalcat pe linii de activitate în conformitate cu actul delegat relevant.

În ceea ce privește partea A clasa 10 din anexa I, excluzând răspunderea transportatorului, întreprinderea în cauză informează autoritatea de supraveghere respectivă și cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor.

Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite informațiile menționate la primul și al doilea paragraf în termen rezonabil și sub formă agregată autorităților de supraveghere din fiecare stat membru implicat, la cererea acestora.”

42. Articolul 172 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 172

Echivalența cu privire la întreprinderile de reasigurare

(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează criteriile necesare pentru a evalua dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor având sediul central în respectiva țară terță este echivalent regimului stabilit la titlul I.

(2) În cazul în care criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (1) au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate pentru a determina dacă regimul de solvabilitate al țării terțe respective care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor având sediul central în țara terță respectivă este echivalent cu regimul stabilit la titlul I din prezenta directivă.

Respectivele acte delegate se revizuiesc în mod regulat pentru a se lua în considerare orice schimbare semnificativă adusă regimului de supraveghere stabilit la titlul I și regimului de supraveghere din țara terță.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

(3) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (2), regimul de solvabilitate al unei țări terțe a fost considerat echivalent cu regimul stabilit în prezenta directivă, contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderile cu sediul central în țara terță respectivă sunt tratate în același mod ca și contractele de reasigurare încheiate cu o întreprindere care este autorizată în conformitate cu prezenta directivă.

(4) Prin derogare de la alineatul (2) și chiar dacă criteriile specificate în conformitate cu alineatul (1) nu au fost îndeplinite, Comisia poate, pentru o perioadă limitată, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, să adopte acte delegate pentru a determina dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe aplicat activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în țara terță respectivă este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I, dacă țara terță respectivă a îndeplinit cel puțin următoarele criterii:

- (a) și-a asumat față de Uniune angajamentul de a adapta și de a aplica un regim de solvabilitate care să poată fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (2) înainte de sfârșitul perioadei limitate și de a lua parte la procesul de evaluare a echivalenței;
- (b) a elaborat un program de lucru pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a);
- (c) a alocat resurse suficiente pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a);
- (d) are un regim de solvabilitate bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere;
- (e) a semnat acorduri scrise de colaborare și schimb de informații confidențiale, obținute în timpul supravegherii, cu AEAPO și cu autoritățile de supraveghere;
- (f) are un sistem de supraveghere independent; și
- (g) a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere, în special privind schimbul de informații cu AEAPO și cu autoritățile de supraveghere.

Orice act delegat privind echivalența temporară ține seama de rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Respectivul act delegat se revizuieste periodic, pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate întocmite de țara terță în cauză, care sunt prezentate Comisiei și evaluate de aceasta în fiecare an. AEAPO asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea rapoartelor respective privind progresele înregistrate.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare în legătură cu condițiile stabilite la primul paragraf.

(5) Perioada limitată menționată la alineatul (4) primul paragraf se încheie la 31 decembrie 2020 sau la data la care, în conformitate cu alineatul (2), regimul de supraveghere al țării terțe în cauză este considerat echivalent cu regimul stabilit la titlul I, dacă acest fapt are loc înainte de 1 ianuarie 2021.

Perioada respectivă poate fi prelungită cu cel mult un an, atunci când AEAPO și Comisia au nevoie de acest interval pentru a realiza evaluarea echivalenței în sensul alineatului (2).

(6) Contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderile care își au sediul central într-o țară terță al cărei regim de supraveghere a fost considerat echivalent temporar în conformitate cu alineatul (4) beneficiază de același tratament ca cel stabilit la alineatul (3). Articolul 173 se aplică și întreprinderilor de reasigurare care își au sediul central într-o țară terță al cărei regim de supraveghere a fost considerat echivalent temporar în conformitate cu alineatul (4).”

43. Articolul 176 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 176

Informații care trebuie comunicate Comisiei și AEAPO de către statele membre

Autoritățile de supraveghere din statele membre informează Comisia, AEAPO și autoritățile de supraveghere din celelalte state membre cu privire la orice autorizare a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă aflate sub incidența legii unei țări terțe.

În aceste informații se menționează și structura grupului în cauză.

În cazul în care o întreprindere care se află sub incidența legii dintr-o țară terță achiziționează o participație într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată în Uniune, astfel încât această întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar deveni o filială a respectivei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează Comisia, AEAPO și autoritățile de supraveghere din celelalte state membre.”

44. La articolul 177, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre informează Comisia și AEAPO cu privire la dificultățile de ordin general cu care se confruntă întreprinderile lor de asigurare sau de reasigurare pentru a se stabili și a opera într-o țară terță sau a-și desfășura activitatea într-o țară terță.”

45. La articolul 210, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a, precizând dispozițiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în ceea ce privește monitorizarea, administrarea și controlul riscurilor care decurg din activități de reasigurare finită.”

46. La articolul 211, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează următoarele criterii conform cărora autoritățile de supraveghere acordă o aprobare:

- (a) sfera de aplicare a autorizației;
- (b) condiții obligatorii care trebuie incluse în toate contractele încheiate;
- (c) cerințe de competență și onorabilitate menționate la articolul 42 pentru persoanele care gestionează vehiculul investițional;
- (d) cerințe de competență și onorabilitate pentru acționarii și asociații care dețin o participație calificată în vehiculul investițional;
- (e) proceduri administrative și contabile solide, mecanisme de control intern adecvate și cerințe în materie de management al riscurilor;
- (f) cerințe în domeniul contabil, prudențial și al informațiilor statistice;
- (g) cerințe de solvabilitate.

(2a) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 211 alineatele (1) și (2), AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aprobarea de către autoritățile de supraveghere a înființării de vehicule investiționale, precum și la formatele și machetele care trebuie folosite în sensul alineatului (2) litera (f).

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 octombrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(2b) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a articolului 211 alineatele (1) și (2), AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile pentru cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere, în cazul în care vehiculul investițional care preia riscuri de la o întreprindere de asigurare sau de reasigurare își are sediul în alt stat membru decât cel în care este autorizată întreprinderea de asigurare sau de reasigurare.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Vehiculele investiționale autorizate înainte de 31 decembrie 2015 intră sub incidența legislației statului membru care le-a autorizat. Cu toate acestea, orice nouă activitate inițiată de un astfel de vehicul investițional după această dată intră sub incidența alineatelor (1), (2) și (2a).”

47. La articolul 212 alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «colegiul supraveghetorilor» înseamnă o structură permanentă, dar flexibilă, de cooperare, coordonare și facilitare a procesului decizional legat de supravegherea unui grup;”.

48. Articolul 216 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarele paragrafe:

„Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere își motivează decizia atât față de supraveghetorul grupului, cât și față de întreprinderea-mamă ultimă la nivelul Uniunii. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a).

Articolele 218-258 se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva alineatelor (2)-(6) de la prezentul articol.”;

(b) la alineatul (4), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea de supraveghere motivează aceste decizii atât față de întreprindere, cât și față de supraveghetorul grupului. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a).”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza circumstanțele în care se poate lua decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.”

49. Articolul 217 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Într-un astfel de caz, autoritățile de supraveghere își motivează acordul atât față de supraveghetorul grupului, cât și față de întreprinderea-mamă ultimă de la nivelul Uniunii. Supraveghetorul grupului informează colegiul supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248 alineatul (1) litera (a).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza circumstanțele în care se poate lua decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.”

50. Articolul 227 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 227

Echivalența cu privire la întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate din țări terțe

(1) La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care este o întreprindere participativă într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolul 233, aceasta din urmă este tratată, exclusiv în scopul acestui calcul, drept o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată.

Cu toate acestea, în cazul în care țara terță în care are sediul central întreprinderea respectivă o obligă să obțină o autorizație și îi impune un regim de solvabilitate cel puțin echivalent cu cel prevăzut la titlul I capitolul VI, statele membre pot prevedea ca, în ceea ce privește întreprinderea respectivă, calculul să ia în considerare cerința de capital de solvabilitate și fondurile proprii eligibile pentru acoperirea acestei cerințe, în conformitate cu dispozițiile din țara terță în cauză.

(2) În cazul în care nu s-a adoptat niciun act delegat în conformitate cu alineatul (4) sau (5) de la prezentul articol, supraveghetorul grupului verifică, la cererea întreprinderii participative sau din proprie inițiativă, dacă regimul țării terțe este cel puțin echivalent. AEAPO îl asistă pe supraveghetorul grupului în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Supraveghetorul grupului, asistat de AEAPO, se consultă cu celelalte autorități de supraveghere în cauză înainte de a lua o decizie cu privire la echivalență. Decizia se ia în funcție de criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (3). Supraveghetorul grupului nu poate lua, în ceea ce privește o țară terță, o decizie care se află în contradicție cu orice altă decizie luată anterior în legătură cu respectiva țară terță, cu excepția cazului în care este necesar să se țină seama de modificări semnificative aduse regimului de supraveghere stabilit la titlul I capitolul VI și regimului de supraveghere din țara terță respectivă.

În cazul în care autoritățile de supraveghere nu sunt de acord cu decizia luată în conformitate cu al doilea paragraf, acestea pot sesiza AEAPO, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 în termen de trei luni de la notificarea deciziei de către supraveghetorul grupului. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv.

(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza criteriile de evaluare dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe este echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI.

(4) Dacă criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (3) au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate care să determine dacă regimul de supraveghere al țării terțe respective este echivalent cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI.

Aceste acte delegate sunt revizuite în mod regulat pentru a ține seama de orice modificare semnificativă adusă regimului de supraveghere stabilit la titlul I capitolul VI și regimului de supraveghere din țara terță respectivă.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

(5) Prin derogare de la alineatul (4) și chiar în cazul în care criteriile specificate în conformitate cu alineatul (3) nu au fost îndeplinite, Comisia poate, pentru perioada menționată la alineatul (6), în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, să adopte acte delegate care să determine dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe aplicat întreprinderilor care își au sediul central în țara terță respectivă este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI, în cazul în care:

- (a) se poate demonstra că există deja sau că poate fi adoptat și aplicat de țara terță un regim de solvabilitate care poate fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (4);
- (b) țara terță are un regim de solvabilitate bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere;
- (c) dreptul țării terțe permite, în principiu, colaborarea și schimbul de informații confidențiale în materie de supraveghere cu AEAPO și autoritățile de supraveghere;
- (d) țara terță are un sistem de supraveghere independent; și
- (e) țara terță a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

(6) Perioada inițială de echivalență temporară menționată la alineatul (5) este de 10 ani, cu excepția cazului în care, înainte de sfârșitul perioadei respective:

- (a) actul delegat respectiv a fost revocat; sau
- (b) s-a adoptat un act delegat în conformitate cu alineatul (4) pentru a stabili că regimul de supraveghere al țării terțe în cauză a fost considerat echivalent cu cel stabilit la titlul I capitolul VI.

Echivalența temporară face obiectul unor reinnoiri pentru perioade suplimentare de 10 ani în cazul în care sunt respectate în continuare criteriile menționate la alineatul (5). Comisia adoptă orice astfel de act delegat în conformitate cu articolul 301a și fiind asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Acele acte delegate care determină echivalența temporară iau în considerare rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Aceste acte delegate sunt revizuite în mod regulat de Comisie. AEAPO asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea deciziilor respective. Comisia informează Parlamentul cu privire la toate revizuirile efectuate și raportează Parlamentului European în legătură cu concluziile sale.

(7) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (5), este adoptat un act delegat care stabilește că regimul de supraveghere al unei țări terțe este echivalent temporar, țara terță respectivă este considerată echivalentă în sensul alineatului (1) al doilea paragraf.”

51. Articolul 231 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 231

Modelul intern al grupului

(1) În cazul în care se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui grup, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile sale afiliate ori, în comun, de către întreprinderile afiliate unui holding de asigurare, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează pentru a decide dacă acordă sau nu această permisiune și, după caz, pentru a stabili condițiile în care se acordă o astfel de permisiune.

Cererea menționată la primul paragraf se adresează supraveghetorului grupului.

Supraveghetorul grupului îi informează pe ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor și le transmite fără întârziere cererea completă.

(2) Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de șase luni de la data la care supraveghetorul grupului primește cererea completă.

(3) Dacă, în termenul de șase luni menționat la alineatul (2), oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPO în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, supraveghetorul grupului își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAPO. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.

AEAPO ia decizia în termen de o lună. Chestiunea nu mai poate fi înaintată AEAPO după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

Dacă, în conformitate cu articolul 41 alineatele (2) și (3) și cu articolul 44 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, decizia propusă de grup este respinsă, supraveghetorul grupului ia o decizie finală. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de șase luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament.

(4) AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procesului decizional în comun menționat la alineatul (2) în ceea ce privește aplicarea permisiunilor menționate la alineatul (1) în scopul facilitării deciziilor comune.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(5) Dacă autoritățile de supraveghere implicate au ajuns la o decizie comună în sensul alineatului (2), supraveghetorul grupului pune la dispoziția solicitantului un document în care sunt prezentate toate motivele de la baza deciziei.

(6) În cazul în care nu se adoptă nicio decizie comună în termen de șase luni de la data primirii cererii complete din partea grupului, supraveghetorul grupului ia o decizie proprie cu privire la cerere.

Supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de toate opiniile și rezervele exprimate în cursul respectivei perioade de șase luni de către celelalte autorități de supraveghere în cauză.

Supraveghetorul grupului pune la dispoziția solicitantului și a celorlalte autorități de supraveghere în cauză un document care cuprinde decizia complet motivată.

Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.

(7) În cazul în care una dintre autoritățile de supraveghere în cauză consideră că profilul de risc al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare aflate sub supravegherea sa se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza modelului intern aprobat la nivel de grup și atât timp cât întreprinderea în cauză nu răspunde în mod adecvat preocupărilor autorității de supraveghere, autoritatea respectivă poate impune, în conformitate cu articolul 37, o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză rezultată din aplicarea modelului intern menționat.

În circumstanțe excepționale, în care această majorare de capital ar fi inadecvată, autoritatea de supraveghere poate să solicite întreprinderii în cauză să își calculeze cerința de capital de solvabilitate pe baza formulei standard menționate la titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 2. În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) literele (a) și (c), autoritatea de supraveghere poate impune o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză rezultată din aplicarea formulei standard.

Autoritatea de supraveghere motivează orice decizie menționată la primul și la al doilea paragraf atât față de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, cât și față de ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor.

AEAPO poate emite ghiduri pentru a asigura aplicarea consecventă și coerentă a prezentului alineat.”

52. La articolul 232 primul paragraf, fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a stabili dacă cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului reflectă în mod corespunzător profilul de risc al grupului, supraveghetorul grupului acordă o deosebită atenție tuturor cazurilor în care situațiile menționate la articolul 37 alineatul (1) literele (a)-(d) pot apărea la nivel de grup, în special cazurilor în care:”.

53. La articolul 232, al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37 alineatele (1)-(5), împreună cu actele delegate și cu standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatele (6), (7) și (8), se aplică *mutatis mutandis*.”

54. La articolul 233 alineatul (6), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37 alineatele (1)-(5), împreună cu actele delegate și standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatele (6), (7) și (8), se aplică *mutatis mutandis*.”

55. Articolul 234 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 234

Acte delegate privind articolele 220-229 și 230-233

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza principiile tehnice și metodele prevăzute la articolele 220-229, precum și aplicarea articolelor 230-233, reflectând natura economică a structurilor juridice specifice.”

56. Articolul 237 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 237

Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: decizia privind cererea

(1) În cazul cererilor privind posibilitatea de a intra sub incidența normelor stabilite la articolele 238 și 239, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează în cadrul colegiului supraveghetorilor, într-un proces de cooperare deplină, pentru a decide dacă acordă sau nu permisiunea solicitată și pentru a determina, dacă este cazul, celelalte condiții necesare pentru obținerea unei astfel de permisiuni.

Cererile menționate la primul paragraf se adresează doar autorității de supraveghere care a autorizat filiala. Autoritatea de supraveghere respectivă îi informează pe ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor și le transmite fără întârziere cererea completă.

(2) Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de trei luni de la data la care toate autoritățile de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor primesc cererea completă.

(3) Dacă, în perioada de trei luni menționată la alineatul (2), oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPO în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, supraveghetorul grupului își amână propria decizie și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAPO. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.

AEAPO ia decizia în termen de o lună. Chestiunea nu se înaintează AEAPO după expirarea termenului de trei luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

Dacă, în conformitate cu articolul 41 alineatele (2) și (3) și cu articolul 44 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, decizia propusă de grup este respinsă, supraveghetorul grupului ia o decizie finală. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de trei luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament.

(4) AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procesului de adoptare a deciziei comune menționate la alineatul (2) în ceea ce privește aplicarea permisiunilor menționate la alineatul (1) în scopul facilitării deciziilor comune.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(5) Dacă autoritățile de supraveghere în cauză au ajuns la o decizie comună în sensul alineatului (2), autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala pune la dispoziția solicitantului un document în care sunt prezentate toate motivele de la baza deciziei. Decizia comună este considerată determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere din statele membre interesate.

(6) În lipsa unei decizii comune a autorităților de supraveghere în cauză în perioada de trei luni prevăzută la alineatul (2), supraveghetorul grupului adoptă propria decizie privind cererea.

În cursul acestei perioade, supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de:

- (a) opiniile și rezervele autorităților de supraveghere în cauză;
- (b) rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor.

Decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la rezervele celorlalte autorități de supraveghere în cauză. Supraveghetorul grupului transmite o copie a deciziei solicitantului și celorlalte autorități de supraveghere în cauză. Decizia este considerată determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere implicate.”

57. La articolul 238, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Colegiul supraveghetorilor depune toate eforturile pentru a ajunge la un acord cu privire la propunerea autorității de supraveghere care a autorizat filiala, precum și cu privire la alte posibile măsuri.

Acordul respectiv este recunoscut ca fiind determinant și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.”

58. La articolul 238, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care autoritatea de supraveghere și supraveghetorul grupului nu se pun de acord, oricare dintre părți poate, în termen de o lună de la propunerea autorității de supraveghere, să înainteze chestiunea AEAPO, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În acest caz, AEAPO poate să acționeze în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat și ia o decizie în termen de o lună de la înaintarea chestiunii. Termenul de o lună este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament. Chestiunea nu se înaintează AEAPO după expirarea termenului de o lună menționat în prezentul paragraf sau după ce s-a ajuns la un acord în colegiu în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol.

Autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia în conformitate cu decizia AEAPO.

Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.

Decizia precizează toate motivele pe care se întemeiază.

Decizia se transmite filialei și colegiului supraveghetorilor.”

59. La articolul 239 se adaugă alineatul următor:

„(4) Autoritatea de supraveghere sau supraveghetorul grupului poate transmite chestiunea și solicita asistența AEAPO, conform articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în cazul în care autoritatea de supraveghere și supraveghetorul grupului nu convin asupra oricăroră dintre următoarele:

- (a) asupra probării planului de redresare, inclusiv asupra unei extinderi a perioadei de redresare, în termenul de patru luni menționat la alineatul (1); sau
- (b) asupra aprobării măsurilor propuse în termenul de o lună menționat la alineatul (2).

În aceste cazuri, AEAPO poate să acționeze în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat și ia o decizie în termen de o lună de la înaintarea chestiunii.

Chestiunea nu se înaintează către AEAPO:

- (a) după expirarea termenului de patru luni sau, respectiv, de o lună menționat la primul paragraf;
- (b) după ce în colegiu s-a ajuns la un acord în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf sau cu alineatul (2) al doilea paragraf;
- (c) în cazul situațiilor de urgență menționate la alineatul (2).

Termenul de patru luni sau, respectiv, termenul de o lună este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament.

Autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala își amână decizia și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat, urmând să-și ia decizia finală în conformitate cu decizia AEAPO. Respectiva decizie este recunoscută ca fiind determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză.

Decizia precizează toate motivele pe care se întemeiază.

Decizia se transmite filialei și colegiului supraveghetorilor.”

60. Articolul 241 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 241

Filialele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: acte delegate

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se precizează următoarele:

- (a) criteriile pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 236;
- (b) criteriile pentru a evalua ce situații pot fi considerate ca situații de urgență, în conformitate cu articolul 239 alineatul (2);
- (c) procedurile care trebuie urmate de către autoritățile de supraveghere atunci când fac schimb de informații, își exercită drepturile sau își îndeplinesc obligațiile în conformitate cu articolele 237-240.”

61. La articolul 242, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 31 decembrie 2017, Comisia face o evaluare a aplicării titlului III, în special în ceea ce privește cooperarea autorităților de supraveghere în cadrul colegiului supraveghetorilor și funcționalitatea acestui colegiu, precum și practicile de supraveghere privind stabilirea majorărilor de capital și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.”

62. La articolul 242 alineatul (2), data de „31 octombrie 2015” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 2018”.

63. La articolul 244, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce privește definirea unei concentrări semnificative de riscuri în sensul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol.

(5) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește supravegherea concentrărilor de riscuri, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de identificare a concentrărilor semnificative de riscuri și de stabilire a pragurilor corespunzătoare în sensul alineatului (3).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la formatele și machetele pentru raportarea unor astfel de concentrări de riscuri în sensul alineatului (2).

EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

64. La articolul 245, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce privește definirea unei tranzacții intragrup semnificative în sensul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol.

(5) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește supravegherea tranzacțiilor intragrup, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de identificare a tranzacțiilor intragrup semnificative în sensul alineatului (3).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile, formatele și machetele pentru raportarea unor astfel de tranzacții intragrup în sensul alineatului (2).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

65. La articolul 247, alineatele (3)-(7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În anumite cazuri, la cererea oricărei alte autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză pot să adopte o decizie comună prin care să acorde derogări de la criteriile enunțate la alineatul (2), dacă aplicarea acestora ar fi neadecvată, ținând seama de structura grupului și de importanța relativă a activităților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare în diferite țări, și să numească o altă autoritate de supraveghere drept supraveghetor al grupului.

În acest scop, oricare dintre autoritățile de supraveghere implicate poate iniția o dezbatere pentru a stabili dacă criteriile menționate la alineatul (2) sunt adecvate. O astfel de dezbatere nu poate avea loc mai mult de o dată pe an.

Autoritățile de supraveghere în cauză depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună privind alegerea supraveghetorului grupului în termen de trei luni de la inițierea dezbaterii. Înainte de a lua o decizie, autoritățile de supraveghere în cauză oferă grupului posibilitatea de a-și exprima opinia.

Supraveghetorul desemnat al grupului prezintă grupului decizia comună luată, precizând toate motivele de la baza acesteia.

(4) Dacă, în cursul perioadei de trei luni menționate la alineatul (3) al treilea paragraf, oricare dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea AEAPO în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, autoritățile de supraveghere respective își amână propria decizie și așteaptă decizia pe care AEAPO o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, urmând să ia o decizie comună în conformitate cu decizia AEAPO. Această decizie comună este considerată determinantă și se aplică de către autoritățile de supraveghere în cauză. Termenul de trei luni este considerat perioadă de conciliere în sensul articolului 19 alineatul (2) din respectivul regulament.

(5) AEAPO ia decizia în termen de o lună de la data la care i s-a înaintat chestiunea în conformitate cu alineatul (4). Chestiunea nu se înaintează AEAPO după expirarea termenului de trei luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Supraveghetorul desemnat al grupului transmite grupului și colegiului supraveghetorilor decizia comună luată, precizând toate motivele de la baza acesteia.

(6) Dacă nu s-a ajuns la o decizie comună, rolul de supraveghetor al grupului este exercitat de autoritatea de supraveghere identificată în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(7) AEAPO informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia, cel puțin o dată pe an, cu privire la orice dificultăți majore în legătură cu aplicarea alineatelor (2), (3) și (6).

În cazul în care apar dificultăți majore la aplicarea criteriilor prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza în mod mai detaliat aceste criterii.”

66. Articolul 248 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Dacă supraveghetorul grupului nu își îndeplinește sarcinile menționate la alineatul (1) sau dacă membrii colegiului supraveghetorilor nu cooperează în măsura în care trebuie să o facă în conformitate cu acest alineat, oricare dintre autoritățile de supraveghere implicate poate să înainteze chestiunea AEAPO, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.”;

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Colegiul supraveghetorilor este alcătuit din supraveghetorul grupului, autoritățile de supraveghere din toate statele membre în care sunt situate sediile centrale ale tuturor întreprinderilor filiale și AEAPO, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”;

(c) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul unor opinii divergente privind acordurile de coordonare, orice membru al colegiului supraveghetorilor poate sesiza AEAPO cu privire la chestiunea respectivă, solicitând asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat. Supraveghetorul grupului ia decizia finală în conformitate cu decizia AEAPO. Supraveghetorul grupului transmite decizia celorlalte autorități de supraveghere în cauză.”;

(d) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere drepturilor și îndatoririlor atribuite prin prezenta directivă supraveghetorului grupului și celorlalte autorități de supraveghere, acordurile de coordonare pot atribui supraveghetorului grupului, celorlalte autorități de supraveghere sau AEAPO sarcini suplimentare în cazul în care acest lucru duce la o supraveghere mai eficientă a grupului și nu afectează activitățile de supraveghere ale membrilor colegiului supraveghetorilor în privința responsabilităților lor individuale.”;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) AEAPO elaborează ghiduri pentru funcționarea operațională a colegiilor supraveghetorilor pe baza unor analize complete ale activității lor pentru a evalua nivelul de convergență dintre acestea. Astfel de evaluări se efectuează cel puțin o dată la trei ani. Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului transmite AEAPO informațiile privind funcționarea colegiului supraveghetorilor și orice dificultate întâmpinată care este relevantă pentru evaluări.

Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile de funcționare operațională a colegiilor supraveghetorilor, pe baza ghidurilor menționate la primul paragraf.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(7) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a aduce precizări cu privire la coordonarea supravegherii la nivel de grup în sensul alineatelor (1)-(6).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(8) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în ceea ce privește definiția conceptului de «sucursală semnificativă».

67. Articolul 249 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu scopul de a se asigura că autoritățile de supraveghere, inclusiv supraveghetorul grupului, dispun de aceeași cantitate de informații relevante, fără a aduce atingere responsabilităților lor, respectivele autorități, indiferent dacă au sau nu sediul în același stat membru, își furnizează reciproc aceste informații pentru a permite și facilita realizarea sarcinilor de supraveghere ale celorlalte autorități vizate de prezenta directivă. Astfel, autoritățile de supraveghere în cauză și supraveghetorul grupului își comunică reciproc și fără întârziere orice informații relevante imediat ce acestea sunt disponibile sau fac schimb de informații la cerere. Informațiile menționate la acest paragraf cuprind, însă fără a se limita la acestea, informații despre acțiuni ale grupului și ale autorităților de supraveghere și informații furnizate de grup.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Dacă o autoritate de supraveghere nu a comunicat informații relevante sau o cerere de cooperare, în special în scopul unui schimb de informații relevante, a fost respinsă sau nu a primit răspuns în termen de două săptămâni, autoritățile de supraveghere pot înainta chestiunea AEAPO.

În cazul în care chestiunea îi este înaintată, AEAPO, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, poate lua măsuri în conformitate cu competențele care-i sunt conferite prin articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește coordonarea și schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO elaborează, cu respectarea articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili:

(a) elementele care trebuie colectate sistematic de către supraveghetorul grupului și diseminate altor autorități de supraveghere în cauză sau care trebuie transmise supraveghetorului grupului de către celelalte autorități de supraveghere în cauză;

(b) elementele esențiale sau relevante pentru supravegherea la nivel de grup, cu scopul de a îmbunătăți convergența raportării în scopuri de supraveghere.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește coordonarea și schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și machetele pentru transmiterea informațiilor către supraveghetorul grupului, precum și pentru procedura de cooperare și schimb de informații între autoritățile de supraveghere conform dispozițiilor prezentului articol.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 30 septembrie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

68. Articolul 250 se modifică după cum urmează:

„Articolul 250

Consultarea între autoritățile de supraveghere

(1) Fără a aduce atingere articolului 248, în cazul în care o decizie este importantă pentru sarcinile de supraveghere ale altor autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză se consultă reciproc în cadrul colegiului supraveghetorilor, înaintea luării deciziei, în legătură cu următoarele aspecte:

- (a) schimbări în structura acționarilor, în structura organizațională sau managerială a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților de supraveghere;
- (b) decizia de extindere a perioadei de redresare în temeiul articolului 138 alineatele (3) și (4);
- (c) sancțiuni majore sau măsuri excepționale luate de autoritățile de supraveghere, inclusiv impunerea unei majorări de capital față de cerința de capital de solvabilitate în temeiul articolului 37 și impunerea oricărei limitări a utilizării unui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate în temeiul titlului I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 3.

În sensul primului paragraf literele (b) și (c), supraveghetorul grupului este consultat întotdeauna.

Pe lângă acestea, în cazul în care o decizie se bazează pe informațiile primite de la alte autorități de supraveghere, autoritățile de supraveghere în cauză se consultă reciproc înaintea luării deciziei.

(2) Fără a aduce atingere articolului 248, o autoritate de supraveghere poate decide să nu consulte nicio altă autoritate de supraveghere în cazuri de urgență sau în cazul în care o asemenea consultare ar putea pune în pericol eficacitatea deciziei. În acest caz, autoritatea de supraveghere informează fără întârziere celelalte autorități de supraveghere în cauză.”

69. La articolul 254 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prevăd ca autoritățile lor responsabile de realizarea supravegherii la nivel de grup să aibă acces la orice informație relevantă pentru scopul respectivei supravegheri, indiferent de natura întreprinderii respective. Articolul 35 alineatele (1)-(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Supraveghetorul grupului poate limita raportările periodice de supraveghere cu o periodicitate mai redusă de un an de la nivelul grupului în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare din cadrul grupului beneficiază de limitarea de la articolul 35 alineatul (6), având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului.

Supraveghetorul grupului poate face excepții cu privire la raportările rubrică cu rubrică în cazul în care întreprinderile de asigurare sau reasigurare din cadrul grupului beneficiază de excepția de la articolul 35 alineatul (7), având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității grupului și obiectivul legat de stabilitatea financiară.”

70. La articolul 255 alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„Dacă solicitării adresate unei alte autorități de supraveghere de a efectua o verificare în conformitate cu dispozițiile prezentului alineat nu i s-a dat curs în termen de două săptămâni sau dacă autoritatea de supraveghere respectivă nu poate să își exercite dreptul de a participa în conformitate cu al treilea paragraf, autoritatea solicitantă poate înainta chestiunea AEAPO și poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv.

În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPO are dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului în cazul în care acestea sunt organizate în comun de către două sau mai multe autorități de supraveghere.”

71. Articolul 256 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare asupra informațiilor care trebuie publicate și a termenelor-limită pentru publicarea anuală a informațiilor în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară, în conformitate cu alineatul (2), și raportul privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului, în conformitate cu alineatul (1).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și machetele, precum și modalitatea de publicare a raportului unic privind solvabilitatea și situația financiară ale grupului conform dispozițiilor din prezentul articol.

AEAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

72. Se introduce următorul articol:

„Articolul 256a

Structura grupurilor

Statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să facă publice anual, la nivelul grupului, structura juridică și structura de guvernare și organizațională, inclusiv o descriere a tuturor sucursalelor, a întreprinderilor afiliate semnificative și a sucursalelor semnificative care aparțin grupului.”

73. La articolul 258, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru coordonarea măsurilor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.”

74. Articolul 259 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 259

Raportarea de către AEAPO

(1) AEAPO prezintă un raport anual Parlamentului European în conformitate cu articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(2) AEAPO informează, printre altele, cu privire la toate situațiile semnificative și relevante, întâmpinate în activitățile de supraveghere și cu privire la cooperarea dintre supraveghetori în cadrul titlului III, în special în ceea ce privește:

(a) procesul de numire a supraveghetorului grupului, numărul de supraveghetori ai grupului și răspândirea lor geografică;

(b) modul de lucru al colegiului supraveghetorilor, în special implicarea și angajamentul autorităților de supraveghere în cazul în care acestea nu sunt supraveghetorul grupului.

(3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, AEAPO poate include, de asemenea, principalele concluzii care rezultă din evaluările menționate la articolul 248 alineatul (6), dacă este cazul.”

75. Articolul 260 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 260

Întreprinderile-mamă din afara Uniunii: verificarea echivalenței

(1) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (c), autoritățile de supraveghere implicate verifică dacă întreprinderile de asigurare și de reasigurare a căror întreprindere-mamă își are sediul central în afara Uniunii fac obiectul unei supravegheri efectuate de către autoritatea de supraveghere a țării terțe, echivalente cu supravegherea la nivel de grup prevăzută la prezentul titlu în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare menționate la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b).

În cazul în care nu s-a adoptat niciun act delegat în conformitate cu alineatul (2), (3) sau (5) de la prezentul articol, verificarea se efectuează de către autoritatea de supraveghere care ar fi supraveghetorul grupului, dacă s-ar aplica criteriile enunțate la articolul 247 alineatul (2) (denumită în continuare «supraveghetor în exercițiu al grupului»), fie la cererea întreprinderii-mamă sau a oricărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare autorizate în Uniune, fie din proprie inițiativă. AEAPO îl asistă pe supraveghetorul în exercițiu al grupului în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Înainte de a lua o decizie privind echivalența în cadrul verificării, supraveghetorul în exercițiu al grupului se consultă, asistat de AEAPO, cu celelalte autorități de supraveghere în cauză. Decizia se ia în funcție de criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (2). Supraveghetorul în exercițiu al grupului nu poate lua în ceea ce privește o țară terță o decizie care se află în contradicție cu orice altă decizie luată anterior în legătură cu respectiva țară terță, cu excepția cazului în care este necesar să se țină seama de modificări semnificative aduse regimului de supraveghere stabilit în titlul I și regimului de supraveghere din țara terță respectivă.

În cazul în care autoritățile de supraveghere nu sunt de acord cu decizia luată în conformitate cu al treilea paragraf, acestea pot sesiza AEAPO, solicitându-i asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 în termen de trei luni de la notificarea deciziei de către supraveghetorul în exercițiu al grupului. În această situație, AEAPO poate acționa conform competențelor care îi sunt conferite prin articolul respectiv.

(2) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a preciza criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua dacă regimul prudențial de supraveghere a grupurilor dintr-o țară terță este echivalent regimului prevăzut la prezentul titlu.

(3) Dacă criteriile adoptate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol au fost îndeplinite de o țară terță, Comisia, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, poate adopta acte delegate care să determine dacă regimul prudențial al țării terțe respective este echivalent cu regimul stabilit la prezentul titlu.

Un astfel de act delegat este revizuit în mod regulat pentru a se lua în considerare orice schimbare adusă regimului prudențial de supraveghere a grupurilor stabilit la prezentul titlu și regimului prudențial de supraveghere a grupurilor existent în țara terță și orice altă schimbare de reglementare care poate afecta decizia referitoare la echivalență.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

(4) În cazul în care Comisia nu adoptă un act delegat în conformitate cu alineatul (3) sau (5) de la prezentul articol, se aplică articolul 262.

(5) Prin derogare de la alineatul (3) și chiar dacă criteriile specificate la alineatul (2) nu au fost îndeplinite, Comisia poate adopta, pentru o perioadă limitată, în conformitate cu articolul 301a și asistată de AEAPO în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, acte delegate care să determine dacă regimul prudențial al unei țări terțe aplicat întreprinderilor a căror întreprindere-mamă are sediul central în afara Uniunii la 1 ianuarie 2014 este echivalent temporar cu regimul stabilit la titlul I, dacă țara terță respectivă a îndeplinit cel puțin următoarele criterii:

- (a) și-a asumat față de Uniune angajamentul de a adapta și de a aplica un regim prudențial care să poată fi considerat echivalent în conformitate cu alineatul (3) înainte de sfârșitul perioadei limitate și de a lua parte la procesul de evaluare a echivalenței;
- (b) a elaborat un program de lucru pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a);
- (c) a alocat resurse suficiente pentru a îndeplini angajamentul menționat la litera (a);
- (d) are un regim prudențial bazat pe riscuri și stabilește cerințe de solvabilitate cantitative și calitative, precum și cerințe legate de raportarea și transparența în materie de supraveghere și de supravegherea grupurilor;
- (e) a semnat acorduri scrise de colaborare și schimb de informații confidențiale în materie de supraveghere cu AEAPO și autoritățile de supraveghere, astfel cum se stabilește la articolul 13 alineatul (10);

- (f) are un sistem de supraveghere independent;
- (g) a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care acționează în numele autorităților sale de supraveghere, în special privind schimbul de informații cu AEAPO și cu autoritățile de supraveghere, astfel cum se stabilește la articolul 13 alineatul (10).

Actele delegate privind echivalența temporară țin seama de rapoartele Comisiei elaborate în conformitate cu articolul 177 alineatul (2). Respectivul act delegat se revizuieste periodic, pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate întocmite de țara terță în cauză, care sunt prezentate Comisiei și evaluate de acestea în fiecare an. AEAPO asistă Comisia în ceea ce privește evaluarea rapoartelor respective privind progresele înregistrate.

AEAPO publică și actualizează pe site-ul său web o listă a tuturor țărilor terțe menționate la primul paragraf.

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 301a pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la condițiile stabilite la primul paragraf. Actele delegate se pot referi și la competențele autorităților de supraveghere de a impune cerințe suplimentare de raportare în materie de supraveghere în timpul perioadei de echivalență temporară.

- (6) Perioada limitată menționată la alineatul (5) se încheie la 31 decembrie 2020 sau la data la care, în conformitate cu alineatul (3), regimul prudențial al țării terțe în cauză este considerat echivalent cu regimul stabilit la titlul I, dacă acest fapt are loc înainte de 31 decembrie 2020.

Perioada respectivă poate fi prelungită cu cel mult un an, atunci când AEAPO și Comisia au nevoie de acest interval pentru a realiza evaluarea echivalenței în sensul alineatului (3).

- (7) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (5), se adoptă un act delegat care determină că regimul prudențial al unei țări terțe este temporar echivalent, statele membre aplică articolul 261, cu excepția cazului în care există o întreprindere de asigurare sau reasigurare situată într-un stat membru cu un total al bilanțului care depășește totalul bilanțului întreprinderii-mamă situate în afara Uniunii. În această situație, sarcina supraveghetorului grupului este îndeplinită de supraveghetorul în exercițiu al grupului.”

76. La articolul 262 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În absența supravegherii echivalente menționate la articolul 260 sau atunci când un stat membru nu aplică articolul 261 în cazul echivalenței temporare în conformitate cu articolul 260 alineatul (7), statul membru respectiv aplică în cazul întreprinderilor de asigurare și reasigurare oricare dintre următoarele:

- (a) articolele 218-235 și articolele 244-258, *mutatis mutandis*;
- (b) una dintre metodele stabilite la alineatul (2).”

77. La articolul 300, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cuantumurile exprimate în euro în prezenta directivă se revizuieste din cinci în cinci ani, prin majorarea valorii de bază în euro cu variația procentuală a indicilor armonizați ai prețurilor de consum din toate statele membre publicăți de Comisie (Eurostat), începând de la 31 decembrie 2015 până la data revizuirii, și se rotunjesc la un multiplu de 100 000 EUR.”

78. Articolul 301 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 301

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2004/9/CE a Comisiei (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament.

*Articolul 301a***Exercitarea delegării**

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 23 mai 2014.

Comisia redactează un raport privind competența delegată cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 sau 308b intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau Consiliu în termen de trei luni de la notificarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la acest act sau în cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 301b***Dispoziție privind intrarea în vigoare a standardelor tehnice de reglementare**

(1) Până la 24 mai 2016, Comisia urmează procedura stabilită la articolul 301a atunci când adoptă pentru prima dată standardele tehnice de reglementare prevăzute la articolele 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 și 249. Modificările acestor acte delegate sau, după expirarea perioadei de tranziție, noile standarde tehnice de reglementare se adoptă în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(2) Delegarea competenței menționată la alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Până la 24 mai 2016, AEAPO poate prezenta Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru adaptarea la evoluțiile tehnice de pe piețele financiare a actelor delegate prevăzute la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective se limitează la aspectele tehnice ale actelor delegate menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(*) Decizia 2004/9/CE a Comisiei din 5 noiembrie 2003 de instituire a Comitetului european pentru asigurări și pensii ocupaționale (JO L 3, 7.1.2004, p. 34)."

79. La articolul 304, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2020, un raport cu privire la aplicarea abordării prevăzute la alineatul (1) și la practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatului (1), însoțit, după caz, de propuneri adecvate. Raportul respectiv abordează în special efectele transfrontaliere ale utilizării abordării respective în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare între întreprinderile de asigurare și de reasigurare.”

80. Următoarea secțiune se adaugă în titlul VI capitolul I:

„SECȚIUNEA 3

ASIGURAREA ȘI REASIGURAREA

Articolul 308a

Introducerea treptată

(1) Începând cu 1 aprilie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a decide cu privire la aprobarea:

- (a) fondurilor proprii auxiliare în conformitate cu articolul 90;
- (b) clasificării elementelor fondurilor proprii menționate la articolul 95 al treilea paragraf;
- (c) parametrilor specifici întreprinderilor în conformitate cu articolul 104 alineatul (7);
- (d) modelelor interne integrale sau parțiale în conformitate cu articolele 112 și 113;
- (e) vehiculelor investiționale care urmează să se constituie pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 211;
- (f) fondurilor proprii auxiliare ale holdingurilor de asigurare intermediare în conformitate cu articolul 226 alineatul (2);
- (g) unui model intern de grup în conformitate cu articolele 230 și 231 și cu articolul 233 alineatul (5);
- (h) utilizării submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în funcție de durată în conformitate cu articolul 304;
- (i) aplicării primei de echilibrare în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolele 77b și 77c;
- (j) aplicării primei de volatilitate în cazul structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 77d, în cazul în care statele membre solicită acest lucru;
- (k) aplicării măsurilor tranzitorii în cazul ratei dobânzilor fără risc în conformitate cu articolul 308c;
- (l) aplicării măsurilor tranzitorii în cazul rezervelor tehnice în conformitate cu articolul 308d.

(2) Începând cu 1 aprilie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de:

- (a) a stabili nivelul și domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în conformitate cu titlul III capitolul I secțiunile 2 și 3;
- (b) a desemna supraveghetorul grupului în conformitate cu articolul 247;
- (c) a institui un colegiu al supraveghetorilor în conformitate cu articolul 248.

(3) Începând cu 1 iulie 2015, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de:

- (a) a decide deducerea oricărei participații în conformitate cu articolul 228 al doilea paragraf;
- (b) a stabili metoda de calculare a solvabilității la nivel de grup în conformitate cu articolul 220;
- (c) a determina echivalența, dacă este cazul, în conformitate cu articolele 227 și 260;

- (d) a permite întreprinderilor de asigurare și reasigurare să facă obiectul articolelor 238 și 239, în conformitate cu articolul 236;
 - (e) a efectua determinările menționate la articolele 262 și 263;
 - (f) a decide, dacă e cazul, aplicarea măsurilor tranzitorii în conformitate cu articolul 308b.
- (4) Statele membre impun autorităților de supraveghere în cauză să examineze cererile de aprobare sau de acordare a permisiunii depuse de întreprinderile de asigurare și de reasigurare în conformitate cu alineatele (2) și (3). Deciziile luate de autoritățile de supraveghere privind cererile de aprobare sau de acordare a permisiunii nu sunt aplicabile înainte de 1 ianuarie 2016.

Articolul 308b

Măsuri tranzitorii

(1) Fără a aduce atingere articolului 12, întreprinderile de asigurare sau reasigurare care, până la 1 ianuarie 2016, nu mai încheie contracte de asigurare sau reasigurare noi și își administrează portofoliul exclusiv pentru a-și încheia activitatea nu fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă până la datele prevăzute la alineatul (2) în cazul în care:

- (a) întreprinderea a anunțat autoritatea de supraveghere că își va încheia activitatea înainte de 1 ianuarie 2019; sau
- (b) întreprinderea face obiectul măsurilor de reorganizare prevăzute la titlul IV capitolul II și s-a numit un administrator.

(2) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care intră sub incidența:

- (a) alineatului (1) litera (a) fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2019 sau de la o dată anterioară, în cazul în care autoritatea de supraveghere nu este mulțumită de progresul realizat în vederea terminării activității întreprinderii;
- (b) alineatului (1) litera (a) fac obiectul titlurilor I, II și III din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2021 sau de la o dată anterioară, în cazul în care autoritatea de supraveghere nu este mulțumită de progresul realizat în vederea terminării activității întreprinderii.

(3) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare fac obiectul măsurilor tranzitorii de la alineatele (1) și (2) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) întreprinderea nu face parte dintr-un grup sau, dacă face parte dintr-un grup, toate întreprinderile care fac parte din grupul respectiv încetează să subscrie noi contracte de asigurare sau de reasigurare;
- (b) întreprinderea transmite autorității sale de supraveghere un raport anual în care indică progresele realizate în încetarea activității sale;
- (c) întreprinderea a notificat autorității sale de supraveghere faptul că aplică măsurile tranzitorii.

Alineatele (1) și (2) nu împiedică o întreprindere să funcționeze în conformitate cu titlurile I, II și III din prezenta directivă.

(4) Statele membre întocmesc o listă cu întreprinderile de asigurare și de reasigurare în cauză și o transmit tuturor celorlalte state membre.

(5) Statele membre se asigură că, pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând cu 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4) la intervale de un an sau mai scurte scade cu două săptămâni în fiecare exercițiu financiar, cu începerea cel târziu după 20 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiul său financiar care se încheie la data de 30 iunie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cel mult 14 săptămâni după sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiile sale financiare care se încheie la data de 30 iunie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020.

(6) Pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând cu 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare publică informațiile menționate la articolul 51 scade cu două săptămâni în fiecare exercițiu financiar, cu începerea cel târziu după 20 de săptămâni de la sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiul său financiar care se încheie la data de 30 iunie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cel mult 14 săptămâni după sfârșitul exercițiului financiar al întreprinderii raportat la exercițiile sale financiare care se încheie la data de 30 iunie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020.

(7) Pentru o perioadă care nu depășește patru ani începând de la 1 ianuarie 2016, termenul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare transmit trimestrial informațiile menționate la articolul 35 alineatele (1)-(4) scade cu o săptămână în fiecare exercițiu financiar, cu începere cel târziu după opt săptămâni raportat la fiecare trimestru care se încheie la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2017, și până la cinci săptămâni raportat la oricare trimestru care se încheie la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date, însă înainte de 1 ianuarie 2020.

(8) Statele membre se asigură că alineatele (5), (6) și (7) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte la nivel de grup, în conformitate cu articolele 254 și 256, iar termenele menționate la alineatele (5), (6) și (7) se extind cu câte șase săptămâni fiecare.

(9) În pofida articolului 94, elementele fondurilor proprii de bază se includ în fondurile proprii de bază de rangul 1 timp de cel mult 10 ani după 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea:

- (a) să fi fost emise înainte de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat menționat la articolul 97, luându-se în considerare data care este mai apropiată;
- (b) la 31 decembrie 2015, să fi putut fi utilizate pentru a atinge marja de solvabilitate disponibilă până la cel puțin 50 % din marja de solvabilitate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care au fost adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 73/239/CEE, articolului 1 din Directiva 2002/13/CE, articolului 27 alineatul (3) din Directiva 2002/83/CE și articolului 36 alineatul (3) din Directiva 2005/68/CE;
- (c) să nu fi fost clasificate de rangul 1 sau rangul 2 în conformitate cu articolul 94.

(10) În pofida articolului 94, elementele fondurilor proprii de bază se includ în fondurile proprii de bază de rangul 2 timp de cel mult 10 ani după 1 ianuarie 2016, cu condiția ca acestea:

- (a) să fi fost emise înainte de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei de intrare în vigoare a actului delegat menționat la articolul 97, luându-se în considerare data care este mai apropiată;
- (b) la 31 decembrie 2015, să fi putut fi utilizate pentru a atinge marja de solvabilitate disponibilă până la cel puțin 25 % din marja de solvabilitate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care au fost adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Directiva 73/239/CEE, articolului 1 din Directiva 2002/13/CE, articolului 27 alineatul (3) din Directiva 2002/83/CE și articolului 36 alineatul (3) din Directiva 2005/68/CE.

(11) În ceea ce privește întreprinderile de asigurare și de reasigurare care investesc în titluri de valoare tranzacționabile sau în alte instrumente financiare bazate pe împrumuturi restructurate emise înainte de 1 ianuarie 2011, cerințele menționate la articolul 135 alineatul (2) se aplică numai în situația în care după 31 decembrie 2014 au fost adăugate noi expuneri-suport sau unele expuneri-suport au fost înlocuite.

(12) În pofida articolului 100, articolului 101 alineatul (3) și articolului 104, se aplică următoarele:

- (a) până la 31 decembrie 2017, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt aceiași în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a fiecărui stat membru, ca și cei care s-ar aplica expunerilor denumite și finanțate în moneda lor națională;
- (b) în 2018, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt reduși cu 80 % în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a fiecărui stat membru;
- (c) în 2019, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de marjă de credit» în conformitate cu formula standard sunt reduși cu 50 % în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru;
- (d) începând cu 1 ianuarie 2020, parametrii standard care urmează să fie folosiți la calculul submodulului «risc de concentrare» și al submodulului «risc de dispersie» în conformitate cu formula standard nu sunt reduși în cazul expunerilor față de administrațiile centrale sau băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a oricărui stat membru.

(13) În pofida articolului 100, articolului 101 alineatul (3) și articolului 104, parametrii standard care urmează să fie folosiți pentru acțiuni achiziționate de întreprindere până la 1 ianuarie 2016, inclusiv la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu formula standard, fără opțiunea menționată la articolul 304, se calculează ca medii ponderate ale:

- (a) parametrului standard care urmează să fie folosit la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu articolul 304; și
- (b) parametrului standard care urmează să fie folosit la calculul submodulului «risc aferent devalorizării acțiunilor» în conformitate cu formula standard, fără opțiunea menționată la articolul 304.

Ponderea parametrului de la primul paragraf litera (b) crește cel puțin liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu de la 0 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 la 100 % la 1 ianuarie 2023.

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a în care se precizează criteriile care trebuie îndeplinite, inclusiv acțiunile care pot face obiectul perioadei tranzitorii.

Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a perioadei de tranziție, AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile pentru aplicarea prezentului alineat.

EAPO transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al patrulea paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(14) În pofida articolului 138 alineatele (3) și (4), în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare respectă cerința de marjă de solvabilitate, prevăzută la articolul 16a din Directiva 73/239/CEE, la articolul 28 din Directiva 2002/83/CE sau, respectiv, la articolul 37, 38 sau 39 din Directiva 2005/68/CE, astfel cum sunt puse în aplicare în dreptul statului membru în ziua care precede data abrogării directivelor menționate în conformitate cu articolul 310 din prezenta directivă, însă nu respectă cerința de capital de solvabilitate în primul an de aplicare al prezentei directive, autoritatea de supraveghere îi poate solicita întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare pentru stabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate până la 31 decembrie 2017.

Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite autorității sale de supraveghere, o dată la trei luni, un raport de activitate în care prezintă măsurile luate și progresele realizate pentru stabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.

Prelungirea menționată la primul paragraf este anulată dacă raportul de activitate arată că, în perioada dintre constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și data depunerii raportului, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare nu a obținut progrese substanțiale pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului său de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.

(15) În cazul în care, la 23 mai 2014, statele membre de origine au pus în aplicare dispozițiile menționate la articolul 4 din Directiva 2003/41/CE, respectivele state membre de origine pot continua să aplice actele cu putere de lege și actele administrative adoptate de acestea în vederea respectării articolelor 1-19, 27-30, 32-35 și 37-67 din Directiva 2002/83/CE, astfel cum erau în vigoare în ultima zi de aplicare a Directivei 2002/83/CE, până la 31 decembrie 2019.

Comisia poate adopta acte delegate care modifică perioada tranzitorie prevăzută la prezentul alineat în cazul în care modificările aduse articolelor 17-17c din Directiva 2003/41/CE au fost adoptate înainte de data specificată la prezentul alineat.

(16) Statele membre pot permite ultimei întreprinderi-mamă de asigurare sau de reasigurare, în perioada de până la 31 martie 2022, să solicite aprobarea unui model intern al grupului aplicabil unei părți a grupului în care atât întreprinderea, cât și întreprindere-mamă ultimă sunt situate în același stat membru și dacă partea respectivă este o parte distinctă cu un profil de risc în mod semnificativ diferit de restul grupului.

(17) În pofida articolului 218 alineatele (2) și (3), dispozițiile tranzitorii menționate la alineatele (8)-(12) și (15) de la prezentul articol și la articolele 308c, 308d și 308e se aplică *mutatis mutandis* la nivelul grupului.

În pofida articolului 218 alineatele (2), (3) și (4), dispozițiile tranzitorii menționate la alineatul (14) de a prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* la nivelul grupului și în cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative sau întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un grup respectă solvabilitatea ajustată menționată la articolul 9 din Directiva 98/78/CE, însă nu respectă cerința de capital de solvabilitate.

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 301a prin care se stabilesc modificările solvabilității grupului în cazul în care sunt aplicabile dispozițiile tranzitorii menționate la alineatul (13) de la prezentul alineat și care sunt legate de:

- (a) eliminarea dublei utilizări a fondurilor proprii eligibile și a creării de capital intragrup menționată la articolele 222 și 223;
- (b) evaluarea activelor și pasivelor menționată la articolul 224;
- (c) aplicarea metodelor de calcul la întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate menționată la articolul 225;
- (d) aplicarea metodelor de calcul la holdingurile de asigurare intermediare menționată la articolul 226;
- (e) metodele pentru calculul solvabilității la nivel de grup menționate la articolele 230 și 233;
- (f) calculul cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup menționat la articolul 231;
- (g) stabilirea unei majorări de capital menționată la articolul 232;
- (h) principiile de calculare a solvabilității la nivel de grup a unui holding de asigurare menționate la articolul 235.

Articolul 308c

Măsuri tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc

(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot aplica, sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității lor de supraveghere, o ajustare tranzitorie a structurii temporale a ratei dobânzilor fără risc în ceea ce privește obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile.

(2) Pentru fiecare monedă, ajustarea se calculează ca parte a diferenței dintre:

- (a) rata dobânzii astfel cum este determinată de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2002/83/CE la ultima dată de aplicare a respectivei directive;
- (b) rata dobânzii acumulate, calculată ca rata unică de actualizare care, atunci când se aplică fluxurilor de trezorerie ale portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare admisibile, are drept rezultat o valoare egală cu valoarea celei mai bune estimări a portofoliului de obligații de asigurare sau reasigurare admisibile atunci când se ține cont de valoarea în timp a banilor utilizând structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77 alineatul (2).

În cazul în care statele membre au adoptat acte cu putere de lege și acte administrative în temeiul articolului 20 alineatul (1) partea B litera (a) punctul (ii) din Directiva 2002/83/CE, rata dobânzii menționată la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat se determină pe baza metodelor folosite de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare la ultima dată de aplicare a Directivei 2002/83/CE.

Partea menționată la primul paragraf scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu, de la 100 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 până la 0 % la 1 ianuarie 2032.

În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare aplică prima de volatilitate menționată la articolul 77d, structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc menționată la litera (b) este structura temporală relevantă ajustată a ratei dobânzilor fără risc menționată la articolul 77d.

(3) Obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile cuprind numai obligațiile de asigurare sau de reasigurare care îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) contractele din care decurg obligațiile de asigurare și de reasigurare au fost încheiate înainte de prima dată de aplicare a prezentei directive, fiind excluse reînnoirile de contracte la data respectivă sau la o dată ulterioară;
- (b) până la ultima dată de aplicare a Directivei 2002/83/CE, rezervele tehnice pentru obligațiile de asigurare și de reasigurare au fost determinate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 20 din directiva menționată la ultima dată de aplicare a respectivei directive;
- (c) articolul 77b nu se aplică obligațiilor de asigurare și de reasigurare.

(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică alineatul (1):

- (a) nu includ obligațiile de asigurare și de reasigurare admisibile în calculul primei de volatilitate menționate la articolul 77d;
- (b) nu aplică articolul 308d;
- (c) în cadrul raportului lor privind solvabilitatea și situația lor financiară menționat la articolul 51, fac public faptul că aplică structura temporală tranzitorie a ratei dobânzilor fără risc, precum și cuantificarea impactului neaplicării acestei măsuri tranzitorii asupra poziției lor financiare.

Articolul 308d

Măsuri tranzitorii privind rezervele tehnice

(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot aplica, sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității lor de supraveghere, o deducere tranzitorie la rezervele tehnice. Deducerea respectivă poate fi aplicată la nivelul grupelor de riscuri omogene menționate la articolul 80.

(2) Deducerea tranzitorie corespunde unei părți a diferenței dintre următoarele două valori:

- (a) rezervele tehnice după deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și vehiculele investiționale, calculate în conformitate cu articolul 76 la prima dată de aplicare a prezentei directive;
- (b) rezervele tehnice după deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare calculate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 73/239/CEE, al articolului 20 din Directiva 2002/83/CE și al articolului 32 din Directiva 2005/68/CE în ziua precedentă datei de la care directivele menționate sunt abrogate în temeiul articolului 310 din prezenta directivă.

Partea maximă deductibilă scade liniar la sfârșitul fiecărui exercițiu, de la 100 % în timpul exercițiului care începe la 1 ianuarie 2016 până la 0 % la 1 ianuarie 2032.

În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare utilizează la data primei aplicări a prezentei directive prima de volatilitate menționată la articolul 77d, valoarea menționată la litera (a) se calculează cu prima de volatilitate de la data respectivă.

(3) Sub rezerva unei aprobări prealabile din partea autorității de supraveghere sau la inițiativa acesteia, valorile rezervelor tehnice, inclusiv, dacă este cazul, valoarea primei de volatilitate, utilizate pentru calcularea deducerii tranzitorii menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi recalculat la intervale de 24 de luni sau mai frecvent dacă profilul de risc al întreprinderii a suferit modificări semnificative.

(4) Deducerea menționată la alineatul (2) poate fi limitată de autoritatea de supraveghere dacă aplicarea sa ar putea duce la o reducere a cerințelor privind resursele financiare care se aplică întreprinderii în cazul în care sunt comparate cu cele calculate în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul Directivei 73/239/CEE, al Directivei 2002/83/CE și al Directivei 2005/68/CE în ziua precedentă datei la care directivele menționate sunt abrogate în temeiul articolului 310 din prezenta directivă.

- (5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică alineatul (1):
- (a) nu aplică articolul 308c;
 - (b) în cazul în care nu ar îndeplini cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea deducerii tranzitorii, transmit anual un raport autorității lor de supraveghere în care indică măsurile luate și progresele realizate pentru a restabili, la sfârșitul perioadei de tranziție menționate la alineatul (2), un nivel al fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a-și reduce profilul de risc astfel încât să asigure din nou respectarea cerinței de capital de solvabilitate;
 - (c) în cadrul raportului lor privind solvabilitatea și situația lor financiară menționat la articolul 51, fac public faptul că aplică deducerea tranzitorie la rezervele tehnice, precum și cuantificarea impactului neaplicării respectivelor deduceri tranzitorii asupra poziției lor financiare.

Articolul 308e

Planul de introducere treptată referitoare la măsurile tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc și rezervele tehnice

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care aplică măsurile tranzitorii menționate la articolele 308c și 308d informează autoritatea de supraveghere imediat ce constată că nu ar îndeplini cerința de capital de solvabilitate fără aplicarea acestor măsuri tranzitorii. Autoritatea de supraveghere îi solicită întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție.

În termen de două luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate fără aplicarea acestor măsuri tranzitorii, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză îi transmite autorității de supraveghere un plan de introducere treptată în care se indică măsurile planificate pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului de risc, astfel încât să se asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză poate actualiza planul de introducere treptată în timpul perioadei de tranziție.

Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare în cauză transmit anual autorității lor de supraveghere un raport în care indică măsurile luate și progresele realizate pentru a asigura îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție. Autoritățile de supraveghere revocă aprobarea de aplicare a măsurii tranzitorii în cazul în care din raportul de activitate reiese că îndeplinirea cerinței de capital de solvabilitate la sfârșitul perioadei de tranziție este nerealistă.”

81. Articolul 309 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 și 304, precum și anexelor III și IV, până la 31 martie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor măsuri.”;

- (b) se adaugă următorul paragraf:

„În pofida celui de al doilea paragraf, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 308a începând de la 1 aprilie 2015.”

82. Se introduce următorul articol:

„Articolul 310a

Personalul și resursele AEAPO

EAPO evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentei directive și prezintă un raport în legătură cu acestea Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

83. Articolul 311 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 311

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 308a se aplică de la 1 aprilie 2015.

Articolele 1, 2, 3, 5-9, 11, 12, 15, 16, 17, 19-22, 24, 25, 33, 57-66, 69, 70, 73, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302, 305-308, 308b, precum și anexele I, II, V, VI și VII se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Comisia poate adopta acte delegate și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare înainte de data menționată la al treilea paragraf.”

84. În partea A din anexa III, punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare generală enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului (1);

29. în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperativede să desfășoare activități de asigurare generală și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare generală enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperativede europene (SCE) (JO L 207, 18.8.2003, p. 1).”

85. În partea B din anexa III, punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare de viață enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001;

29. în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperativede să desfășoare activități de asigurare de viață și ca alternativă la formele de întreprinderi de asigurare de viață enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003.”

86. În partea C din anexa III, punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. în oricare dintre cazuri și ca alternativă la formele de întreprinderi de reasigurare enumerate la punctele 1-27 și la punctul 29, forma de societate europeană (SE) în sensul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001;

29. în măsura în care statul membru în cauză permite unei societăți cooperativede să desfășoare activități de reasigurare și ca alternativă la formele de întreprinderi de reasigurare enumerate la punctele 1-28, forma de societate cooperativă europeană în sensul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003.”

87. În tabelul de corespondență din anexa VII, în coloana „Prezenta directivă”, se introduce articolul 13 punctul 27 ca fiind corespunzător articolului 5 litera (d) din Directiva 73/239/CEE.

Articolul 3

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 1060/2009

În Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, articolul 2 alineatul (3) se elimină.

*Articolul 4***Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1094/2010**

Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării standardului tehnic de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

Atunci când Comisia adoptă un standard tehnic de reglementare identic cu proiectul de standard tehnic de reglementare transmis de autoritate, termenul în care Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni la acesta este de o lună de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă se prelungește cu o lună. Perioada prelungită poate fi prelungită cu încă o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

2. La articolul 17 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 35, autoritatea competentă pune la dispoziția autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa, inclusiv în ceea ce privește modul în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) sunt aplicate în conformitate cu legislația Uniunii.”

*Articolul 5***Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1095/2010**

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării standardului tehnic de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

Atunci când Comisia adoptă un standard tehnic de reglementare identic cu proiectul de standard tehnic de reglementare transmis de autoritate, termenul în care Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni la acesta este de o lună de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă se prelungește cu o lună. Perioada prelungită poate fi prelungită cu încă o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

2. La articolul 17 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 35, autoritatea competentă pune la dispoziția autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa, inclusiv în ceea ce privește modul în care actele menționate la articolul 1 alineatul (2) sunt aplicate în conformitate cu dreptul Uniunii.”

*Articolul 6***Revizuire**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 1 ianuarie 2017 și, ulterior, în fiecare an, un raport în care precizează dacă AES au transmis proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute în Directivele 2003/71/CE și 2009/138/CE, dacă transmiterea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare este obligatorie sau facultativă, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

*Articolul 7***Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru respectarea dispozițiilor articolului 1 punctul 1 și ale articolului 2 punctele 1, 3, 6-11, 13, 14, 17-23, 32, 34, 36, 38-44, 46-54, 56-59, 65-70, 72, 75, 76, 80, 81, 84, 85 și 86 până la 31 martie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor măsuri.

(2) Statele membre aplică măsurile menționate la alineatul (1) de la 1 ianuarie 2016.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 8***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 punctele 25, 43 și 82 se aplică de la 31 martie 2015.

*Articolul 9***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS